

การศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานประกอบการ
ธุรกิจ SME นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

A STUDY OF SPACE USAGE IN THAI MASSAGE
SME BUSINESS IN SHOPHOUSE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2567

KMITL-2024-AR-M-003-023

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STUDY OF SPACE USAGE IN THAI MASSAGE
SME BUSINESS IN SHOPHOUSE

A THESIS PROPOSAL SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2024

KMITL-2024-AR-M-003-023

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2024

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานประกอบการ
นักศึกษา	จургิจ SME นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์
รหัสประจำตัว	ว่าที่ ร.ต.ณัฐภัทร พุ่มศิริ
ปริญญา	62602022
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
พ.ศ.	สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	2567
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญาณินทร์ รักวงศ์วาน

บทคัดย่อ

สถานบริการนวดแผนไทยได้มีรูปแบบการให้บริการในหลายลักษณะ เช่น การให้บริการในสถานพยาบาลหรือศูนย์สุขภาพชุมชน การให้บริการในลักษณะสปาของโรงแรมหรือสถานเสริมความงามและสุขภาพ การให้บริการสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ และในปัจจุบันธุรกิจนวดแผนไทยมีการผสมผสานธุรกิจการท่องเที่ยวกับการดูแลสุขภาพไว้ด้วยกัน จึงเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ โดยธุรกิจนวดแผนไทยเป็นรูปแบบกิจกรรมงานบริการที่เป็นจุดขายของการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวอย่างมากในกลายเป็นที่ยอมรับไปทั่วทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ซึ่งจะพบเห็นได้ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามอาคารพาณิชย์ที่มีการเข้าใช้บริการอย่างมาก เพราะอาคารพาณิชย์เป็นอาคารที่เช่าได้ทั้งเป็นที่ยู่อาศัย และประกอบธุรกิจทางการค้าต่างๆ จึงทำให้ธุรกิจนวดแผนไทยตามอาคารพาณิชย์ที่ถูกนำมาผสมผสานกับการท่องเที่ยวเป็นผลทำให้ธุรกิจนวดแผนไทยกลายเป็นธุรกิจ SME ที่มีอัตราการขยายตัวมากขึ้นสะท้อนถึงการแข่งขันที่สูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจนวดแผนไทยรายเดิม และรายใหม่ต้องมีการพัฒนาสถานบริการ พัฒนางานบริการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง

งานวิจัยนี้เพื่อศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานประกอบการธุรกิจ SME นวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ที่มีการเติบโตมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ 2) เพื่อศึกษาการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ และความพึงพอใจต่อพื้นที่ของผู้ใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดในอาคารพาณิชย์ 3) เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ กระบวนการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลจากการสำรวจตามสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ สังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งได้ลงพื้นที่สำรวจกรณีศึกษาสถานบริการทั้ง 6 แห่ง

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยพบว่าสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ ขนาดของพื้นที่ นวดเห็นได้ว่าพื้นที่นวดแผนไทยทั้ง 6 แห่ง มีขนาดพื้นที่อยู่ที่ (8.8 -12.8 ตารางเมตร) ต่อพื้นที่นวด 1 ชั้น ในส่วนพื้นที่นวดฝ่าเท้าจะอยู่ที่ (2.25 - 8 ตารางเมตร) และพื้นที่ต้อนรับ ถ้าแยกเป็นชั้นที่ 1 ที่มี พื้นที่นวดแผนไทยอยู่ในชั้นเดียวกันจะมีขนาดพื้นที่อยู่ที่ (7.5 - 10 ตารางเมตร) และถ้าไม่มีพื้นที่นวด แผนไทยจะอยู่ที่ (12 - 24 ตารางเมตร) ในส่วนนี้ขึ้นอยู่กับการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ หรือการจัดพื้นที่ใช้ สอยของแต่ละผู้ประกอบการ นอกจากนี้สัญจรทั่วไปมีขนาดอยู่ระหว่าง 1.20-1.50 เมตร ทางสัญจร บริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือนทางสัญจรมีขนาดอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.60 เมตร และใน ส่วนของการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่กับรูปแบบกิจกรรมพบว่า พื้นที่นวดแผนไทยก่อนรับบริการ จะมีการ เปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับการนวด โดยบางสถานบริการให้ผู้รับบริการเปลี่ยนเสื้อผ้าตรงพื้นที่นวดโดยใช้ ม่านกัน หรือใช้พื้นที่ร่วมกับห้องน้ำในการเปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่นวดฝ่าเท้า รูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ จะมีความสัมพันธ์กันพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นวดอโรมา รูปแบบกิจกรรมจะ คล้ายคลึงกับการใช้พื้นที่นวดแผนไทย แต่ต่างกันที่พื้นที่การแบ่งกันจะแบ่งกันเป็นผนังทับ มี ทางเข้าออก พื้นที่สูบสมุนไพร การใช้พื้นที่ส่วนใหญ่แล้วจะมีอยู่ 2 ส่วนคือ ที่นั่งพักระหว่างอบ สมุนไพร และห้องน้ำ จากสรุปการแบ่งประเภทลักษณะอาคารพาณิชย์ตามขนาดการใช้พื้นที่ภายใน คือ 1.อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการขนาดเล็กจำนวน 1 ชั้น 2.อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการ ขนาดกลางจำนวน 2 ชั้น 3.อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการขนาดใหญ่จำนวน 3 ชั้น ดังนั้นถ้า ผู้ประกอบการต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ในขนาดพื้นที่เล็กที่สุดที่ทำได้คือ 1 ชั้น ของตัวอาคาร ควรจะมีพื้นที่ 1.พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่พักคอย 2.พื้นที่นวดแผนไทย 3.พื้นที่นวดเท้า 4.พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า

คำสำคัญ: สถานบริการ, นวดแผนไทย, อาคารพาณิชย์

Thesis	A study of space usage in Thai massage SME business in shophouse
Student	Acting Second Lieutenant. Nuttaphat Phumsiri
Student ID	62602022
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Yanin Rakwongwan, Ph.D.

ABSTRACT

Thai massage parlors have many forms of service, such as providing services in hospitals or community health centers. Providing services in the form of a hotel spa or beauty and health salon Providing traditional Thai massage services in commercial buildings and at present, the Thai massage business combines tourism and health care businesses together. Therefore, it is part of health promotion tourism activities. The Thai massage business is a form of service activity that is a selling point for tourism that has greatly expanded and has become accepted throughout the Thai people. and foreigners, which can be seen at various tourist attractions. In commercial buildings that have a lot of traffic A commercial building is a building that can be used both as a residence. and to conduct various commercial businesses. As a result, the Thai massage business in commercial buildings has been combined with tourism, resulting in the Thai massage business becoming an SME business with an increased rate of expansion, reflecting high competition. causing the original Thai massage business operators to And new people need to develop service locations. Service development Develop products to be unique. in order to be different from competitors.

This research is to study the characteristics of space usage within Thai massage SME business establishments in commercial buildings that are increasing. The objectives are 1) to study the pattern of space-use activities. Inside a Thai massage service center in a commercial building. 2) To study the spatial composition, relationship, and satisfaction with the space of users within a massage service center in a commercial building. 3) To provide guidelines for entrepreneurs who want to open

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และห้ามอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

a Thai massage business in a commercial building. This research process collected qualitative data. By means of collecting data from surveys at Thai massage parlors in commercial buildings, observation, interviews, and content analysis of the obtained data, which went to the area to survey case studies of all 6 service locations.

From the analysis of the research results, it was found that there are Thai massage parlors in commercial buildings. Size of the massage area: It can be seen that the six traditional Thai massage areas have an area of 8.8–12.8 square meters per massage area on one floor. As for the foot massage area, it is 2.25–8 square meters, as is the reception area. If separated into the first floor with a Thai massage area on the same floor, the area size will be 7.5–10 square meters, and if there is no Thai massage area, it will be 12–24 square meters. In this section, it depends on the arrangement of the furniture or arranging the living space of each business owner. In addition, the general traffic area is between 1.20 and 1.50 meters in size. The traffic area next to the bed or between furniture and thoroughfares is between 0.40 and 0.60 meters. And in terms of spatial composition and activity patterns, it was found that Thai massage areas before service There will be a change of clothes for the massage. Some places allow clients to change clothes in the massage area using curtains. Or use the same area as the bathroom to change clothes. Foot massage area the pattern of activities using the space is related to the Thai massage area and reception area. Aromatherapy massage area the activity format is similar to that of a traditional Thai massage area. But the difference is that the space is separated by a wall, has an entrance and exit, and has a herbal drying cabinet area. The use of space mainly consists of two parts: a place to rest while steaming herbs and a bathroom. From a summary of the classification of commercial buildings according to the size of internal space use, they are: 1. Commercial buildings that use a small service area of one floor 2. A commercial building with two floors of medium-sized service space. 3. A commercial building with three floors of large service space. Therefore, if an entrepreneur wants to open a Thai massage business in a commercial building, the smallest space that can be used is one floor. of the building. There should be space. 1. reception area and waiting area 2. Thai massage area 3. Foot massage area 4. Changing area

Keywords: Thai massage, Thai massage service place, commercial building

กิตติกรรมประกาศ

งานวิทยานิพนธ์เล่มนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์ ผศ.ดร.ญาณินทร์ รักรวงศ์วาน ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และได้สละเวลาให้คำปรึกษาแก่วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ทั้งช่วยชี้แนะแนวทางอธิบายให้เรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่าย ส่งผลให้งานวิจัยนี้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ทั้งนี้ด้วยความเคารพผู้วิจัยกราบขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์และบุคลากรทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ และแนวทางในการปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ และขอขอบคุณรุ่นพี่ และเพื่อน ๆ ที่คอยถามคอยตาม เป็นกำลังใจให้ คอยช่วยเหลือที่ดีตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าของสถานบริการ และพนักงานทุกท่านในสถานบริการนวดแผนไทยทุก ๆ แห่งที่อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล และที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ จึงทำให้วิจัยเล่มนี้ดำเนินได้อย่างราบรื่น

ขอขอบคุณบิดา มารดา พี่ชาย และน้องสาว ที่คอยเป็นกำลังใจให้ คอยให้คำปรึกษาและสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ขอให้คุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มอบให้แก่ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และมีส่วนเกี่ยวข้องมา ณ ที่นี้

ณัฐภัทร พุ่มศิริ

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 กำหนดประเด็นปัญหาในงานวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของวิจัย.....	2
1.4 คำถามงานวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.7 กรอบแนวความคิด.....	3
1.8 คำนิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	5
2.1 ความหมายของสปาเพื่อสุขภาพและขนาดเพื่อสุขภาพ.....	5
2.2 เกณฑ์มาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ.....	6
2.3 คู่มือประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และ สถานพยาบาลเอกชน.....	11
2.4 สภาพตลาดของธุรกิจนวดแผนไทย.....	13
2.5 วิวัฒนาการของตึกแถวในประเทศไทย.....	14
2.6 กฎหมายระยะร่นและที่ว่างอาคาร.....	17
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
3.1 วิธีการวิจัย.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 วิธีการเก็บข้อมูล.....	22
3.2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3.2.2 สํารวจและสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในของสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์.....	23
3.2.3 สัมภาษณ์ผู้ใช้อาคาร.....	24
3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	24
3.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างสถานบริการ.....	24
3.3.2 ผู้ให้บริการ.....	24
3.4 เครื่องมือวิจัย.....	25
3.4.1 แบบสัมภาษณ์ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	25
3.5 ตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	25
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์.....	27
4.1 การวิเคราะห์ลักษณะพื้นที่ และพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการนวดแผนไทยใน อาคารพาณิชย์.....	28
4.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และข้อมูลทั่วไป.....	28
4.1.2 การวิเคราะห์ขนาดของพื้นที่ภายในแต่ละส่วน.....	40
4.1.3 การวิเคราะห์ขนาดทางสัญจร.....	41
4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในแต่ละส่วน.....	47
4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่.....	47
4.2.2 การวิเคราะห์การแบ่งกันของแต่ละพื้นที่.....	53
4.2.3 การวิเคราะห์พื้นที่ส่วนรวม.....	55
4.3 การวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งาน.....	55
4.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้สอยพื้นที่ภายใน.....	56
4.4.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่.....	56
4.4.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อขนาดทางสัญจร.....	57
4.4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของพื้นที่ทับซ้อน.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ VII อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะ.....	59
5.1 สรุปพื้นที่ภายในสถานบริการ.....	59
5.1.1 ขนาดพื้นที่.....	59
5.1.2 ขนาดทางสัญจร.....	60
5.2 สรุปการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายใน.....	61
5.2.1 ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่.....	61
5.2.2 การแบ่งกันพื้นที่.....	62
5.2.3 พื้นที่ทับซ้อน.....	63
5.3 สรุปรูปแบบกิจกรรมของผู้ให้บริการที่เกิดจากการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการ.....	63
5.4 สรุปการแบ่งประเภทลักษณะอาคารพาณิชย์ตามขนาดการใช้พื้นที่ภายใน.....	63
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก.....	68
ประวัติผู้เขียน.....	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
3.2 จำนวนกรณีศึกษา.....	24
3.3 ตารางแสดงตัวแปรที่ทำการศึกษา และวิธีเก็บข้อมูล.....	25
4.1 แสดงขนาดของพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์.....	40
4.2 แสดงการแบ่งกั้นบริเวณพื้นที่ต่างๆ ของภายในสถานบริการบริการทั้ง 6 แห่ง.....	54
5.1 แสดงขนาดพื้นที่ภายในแต่ละส่วน.....	60
5.2 แสดงขนาดทางสัญจรของพื้นที่ภายใน.....	60

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวความคิด.....	3
4.1 ภายในสถานบริการที่ 1 ชั้น 1 และชั้น 2.....	28
4.2 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	29
4.3 ภายในสถานบริการ 2.....	30
4.4 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	31
4.5 ภายในสถานบริการ 3.....	32
4.6 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	33
4.7 ภายในสถานบริการ 4 ชั้นที่ 1.....	34
4.8 ภายในสถานบริการ 4 ชั้นที่ 2.....	34
4.9 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	35
4.10 ภายในสถานบริการ 5 ชั้นที่ 2.....	36
4.11 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	37
4.12 ภายในสถานบริการ 6 ชั้นที่ 2.....	38
4.13 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์.....	39
4.14 ทางสัญจรทั่วไป.....	42
4.15 ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	42
4.16 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	43
4.17 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	44
4.18 ทางสัญจรทั่วไป และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	45
4.19 ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	45
4.20 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	46
4.21 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง.....	47
4.22 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 1.....	48
4.23 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 2.....	49
4.24 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 3.....	50
4.25 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 4.....	51
4.26 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 5.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และห้ามอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

หน้า

4.27 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 6.....	53
---	----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ XI อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนวดแผนไทยเป็นศาสตร์ และศิลป์อีกแขนงของวิชาการแพทย์แผนไทย ที่ใช้ในการรักษา โรคร้ายต่างๆ และเป็นภูมิปัญญาไทย ที่ได้ผ่านการบูรณาการ ร่วมกับองค์ความรู้ ของศาสตร์การแพทย์ ในระบบการแพทย์อื่นๆ จนพัฒนาเป็นการนวดไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวการนวดแผนไทยอาจแบ่ง ตามวัตถุประสงค์ได้เป็น 2 ประเภท คือ 1.การนวดเพื่อผ่อนคลาย เป็นการนวดเพื่อส่งเสริมสุขภาพทำให้กล้ามเนื้อผ่อนคลายหายจากอาการปวดเมื่อยต่างตามร่างกาย 2.การนวดเพื่อบำบัดรักษา เป็นการนวดเพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ ในการนวดบำบัดรักษาโรค หรือรักษาผู้ป่วย เช่น นวดแก้สะบ้าจม นวดแก้คอเคล็ด คลายเส้นข้อเท้าพลิก การนวดแผนไทยเป็นศาสตร์ และศิลป์ที่มีคุณค่าและประโยชน์ จึงทำให้การนวดแผนไทยเป็นที่นิยม โดยธุรกิจสปาและนวดแผนไทยสามารถสร้างรายได้ให้กับ ประเทศ และธุรกิจสปายังมีแนวโน้มของการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพบว่าธุรกิจสปาและนวดแผนไทย ในปี 2556 มีมูลค่าตลาดของธุรกิจสปาและนวดแผนไทยเท่ากับ 3,469 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.27 จากปี 2555 ที่มีมูลค่าของตลาดอยู่ที่ 3,117 ล้านบาท ซึ่งในส่วนใหญ่แล้วจะเป็นธุรกิจสปาและนวดแผนไทยขนาดเล็กที่มีพนักงานให้บริการหรือหมอนวดให้บริการอยู่ที่ 1- 5 คน และเมื่อ ทำการศึกษาสภาพตลาดการแข่งขันของธุรกิจสปาและนวดแผนไทยแล้วพบว่าธุรกิจสปาและนวดแผนไทยขนาดเล็กที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง เป็นธุรกิจที่ใช้เงินทุนไม่สูง (สุนทรตตรา จันทบุรี. 2559)

ปัจจุบันธุรกิจนวดแผนไทยมีการผสมผสานธุรกิจการท่องเที่ยวกับการดูแลสุขภาพไว้ด้วยกัน จึงเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ โดยธุรกิจนวดแผนไทยเป็นรูปแบบ กิจกรรมงานบริการที่เป็นจุดขายของการท่องเที่ยวที่ให้บริการอยู่ทั้งในโรงแรมที่เป็นงานบริการขนาดใหญ่ และตามอาคารพาณิชย์ที่เป็นงานบริการขนาดเล็ก เนื่องด้วยธุรกิจนวดแผนไทยช่วยผ่อนคลาย ช่วยบรรเทาอาการเจ็บปวด จึงทำให้ธุรกิจการนวดแผนไทยเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่กลายเป็นที่ยอมรับไปทั่วทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่หลงใหลการนวดแผนไทย ซึ่งจะพบเห็นได้ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามอาคารพาณิชย์ที่มีการเข้าใช้บริการอย่างมาก เนื่องด้วยอาคารพาณิชย์เป็นอาคารที่ใช้ได้ทั้งเป็นที่อยู่อาศัย และประกอบธุรกิจทางการค้าต่างๆ จึงทำให้ธุรกิจนวดแผนไทยตามอาคารพาณิชย์ที่ถูกนำมาผสมผสานกับการท่องเที่ยวเป็นผลทำให้ธุรกิจนวดแผนไทยกลายเป็นธุรกิจ SME ที่มีอัตราการเกิดขึ้นใหม่มากขึ้นสะท้อนถึงการแข่งขันที่สูง ทำให้ผู้ประกอบการนวดแผนไทยรายเดิมและรายใหม่ต้องมีการพัฒนาสถานบริการ พัฒนางานบริการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความเป็นมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าธุรกิจขนาดแผนไทยขนาดเล็กที่ให้บริการในอาคารพาณิชย์ที่มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องมีการแข่งขันที่สูงดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้มีการศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานประกอบการธุรกิจ SME ขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ เพื่ออยากทราบความแตกต่างของรูปแบบกิจกรรม การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ และความพึงพอใจต่อพื้นที่ภายในของสถานบริการแต่ละแห่ง เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

1.2 กำหนดประเด็นปัญหาในงานวิจัย

ลักษณะพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ขนาดแผนไทย ของสถานบริการในอาคารพาณิชย์มีลักษณะการใช้พื้นที่อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ ภายในสถานบริการขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์
- 1.3.2 เพื่อศึกษาการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ และความพึงพอใจต่อพื้นที่ของผู้ใช้พื้นที่ภายในสถานบริการขนาดในอาคารพาณิชย์
- 1.3.3 เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

1.4 คำถามงานวิจัย

- 1.4.1 การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในสถานบริการขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร
- 1.4.2 ลักษณะใดที่ผู้ใช้พื้นที่มีความพึงพอใจต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในที่มีความสัมพันธ์กัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานประกอบการธุรกิจ SME ขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ประกอบการสถานบริการขนาดแผนไทยในอาคารพาณิชย์จำนวน 6 แห่ง เพราะเป็นการให้บริการระยะเวลาสั้นๆ มีการจัดองค์ประกอบพื้นที่ไม่ซับซ้อน โดยการคัดเลือกสถานบริการที่เป็นกรณีศึกษาจะเลือกพื้นที่จังหวัดสระบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากผู้วิจัยเป็นคนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ในจังหวัดสระบุรี และในพื้นที่สระบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวค่อนข้างโด่งดังเรื่องธรรมชาติ เช่น น้ำตก และยังเป็นสถานที่ที่มีโรงงานขนาดใหญ่จำนวนมาก จึงทำให้มีกลุ่มลูกค้าหลากหลายประเภทที่มาใช้บริการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในพื้นที่นี้เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบความแตกต่างของการจัดพื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

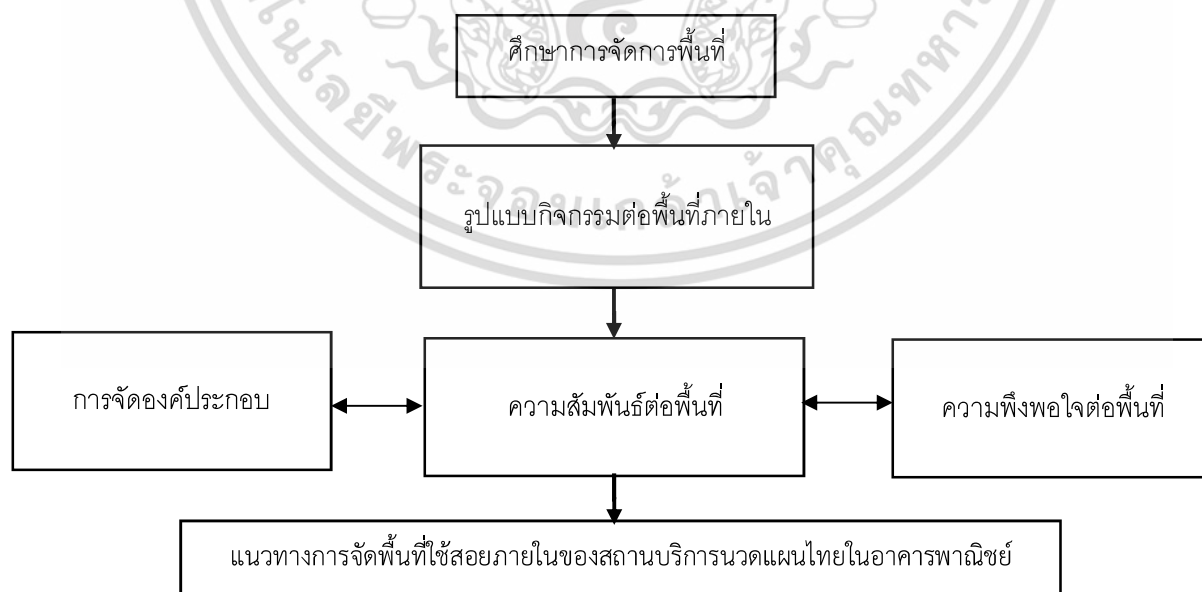
1.6.1 ได้ทราบรูปแบบกิจกรรมกับการใช้พื้นที่ภายในของสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

1.6.2 ได้ทราบความสัมพันธ์ของพื้นที่ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในแต่ละส่วน

1.6.3 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ทั้งหมดมาเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

1.7 กรอบแนวความคิด

ในการวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรูปแบบกิจกรรม การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ ความพึงพอใจต่อพื้นที่ภายในของสถานบริการแต่ละแห่ง เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ โดยเขียนเป็นกรอบแนวความคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 คำนิยามศัพท์

นวดแผนไทย หรือ การนวดแผนโบราณ เป็นการนวดชนิดหนึ่งในแบบไทย ซึ่งเป็นศาสตร์บำบัดและรักษาโรคแขนงหนึ่งของการแพทย์แผนไทย โดยจะเน้นในลักษณะการกด การคลึง การบีบ การดัด การดึง และการอบ ประคบ ซึ่งรู้จักกันโดยทั่วไปในชื่อ "นวดแผนโบราณ" โดยมีหลักฐานว่านวดแผนไทยนั้นมีประวัติมาจากประเทศอินเดีย โดยเชื่อว่าน่าจะมีการนำการนวดเข้ามาพร้อมกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และมีการนำเข้ามาในประเทศไทยเมื่อใดนั้นไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน จากนั้นได้ถูกพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากันกับวัฒนธรรมของสังคมไทย จนเป็นรูปแบบแผนที่เป็นมาตรฐานของไทยและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

อาคารพาณิชย์ คือ ห้างแถว หรือ ตึกแถว เรียกว่าเป็นทางการว่า อาคารพาณิชย์ เป็นที่อยู่อาศัยและทำการค้าประกอบธุรกิจขนาดย่อมที่เป็นการขายปลีกเป็นส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่หนาแน่น ในแหล่งธุรกิจกลางเมืองและชุมชนรอบเมือง โดยชั้นล่างจะแบ่งเป็นร้านค้าย่อย ชั้นสองเป็นที่อยู่อาศัย ในกรณีสูงกว่านั้นอาจทำเป็นที่เก็บสินค้าชั่วคราว มักมีโครงสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก โดยวิวัฒนาการมาจากห้องแถวไม้และห้องแถวก่ออิฐถือปูน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปรับปรุงสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ โดยได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายของสปาเพื่อสุขภาพและนวดเพื่อสุขภาพ
- 2.2 เกณฑ์มาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ
- 2.2 คู่มือประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และสถานพยาบาลเอกชน
- 2.4 สภาพตลาดของธุรกิจนวดแผนไทย
- 2.5 วิวัฒนาการของตึกแถวในประเทศไทย
- 2.6 กฎหมายระยะรั้วและที่ว่างอาคาร
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยมีรายละเอียดเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของสปาเพื่อสุขภาพและนวดเพื่อสุขภาพ

ในปัจจุบันการดูแลสุขภาพในสังคมนอกจากการบริการทางการแพทย์แล้ว ก็ยังมีการดูแลสุขภาพด้วยการสปาหรือการนวด ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมากสำหรับผู้ที่รักการดูแลสุขภาพ โดยจะแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1.สปาเพื่อสุขภาพ หมายถึง การดูแลและเสริมสร้างสุขภาพโดยมีบริการหลัก คือ การนวดเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ และอาจมีบริการเสริมประเภทต่าง ๆ อาทิ การทำสมาธิและโยคะ การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาบำบัด และการควบคุมอาหารการใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เป็นต้น

2.นวดเพื่อสุขภาพ หมายถึง การนวดเพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อเนื่องจากการเหนื่อยล้า ความเครียด ด้วยวิธีการกด การบีบ การจับ การคลึง การประคบ โดยวิธีการตามศาสตร์และศิลปะของการนวดเพื่อสุขภาพ ทั้งนี้ต้องไม่มีสถานที่อาบน้ำให้บริการ เว้นแต่เป็นการนวดเพื่อสุขภาพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในหน่วยบริการสาธารณสุขของหน่วยงานของรัฐ

3.นวดเพื่อเสริมความงาม หมายถึง การนวดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความงาม เช่น การนวดในร้าน ทำผม เสริมสวย แต่งหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 เกณฑ์มาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

จากข้อมูลของ (คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากล, 2559) มาตรฐานสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากล จะมีมาตรฐานจำนวน 5 มาตรฐานดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 2 ด้านบุคลากร

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการ

มาตรฐานที่ 4 ด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและจัดการองค์กร

มาตรฐานที่ 1 ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้ผู้รับบริการได้ประทับใจในสภาพแวดล้อม เนื่องจากสปาเพื่อสุขภาพผู้รับบริการ จะต้องได้รับการครบทั้ง 5 มิติ คือ รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส

สถานที่และสภาพแวดล้อม

- การตกแต่งสถานที่ต้องมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และความเป็นธรรมชาติ
- บริเวณพื้นที่ต้อนรับ ควรแยกออกจากส่วนที่ให้บริการอย่างชัดเจน และต้องไม่รบกวนผู้รับบริการ
- ต้องมีสภาพแวดล้อมภายในที่ดี ปราศจากมลภาวะต่างๆ และต้องไม่แออัด
- สามารถเข้าถึงพื้นที่ในจุดต่างๆ ของการให้บริการได้เป็นอย่างดีสะดวก
- มีการแสดงแผนผังจุดต่างๆ ของสถานประกอบการ ไว้อย่างชัดเจน และต้องครอบคลุมทุกพื้นที่
- สถานที่มีความสะอาด และมีระบบดูแลรักษาที่ดีอย่างสม่ำเสมอ
- มีการจัดแสงสว่างอย่างเหมาะสม เพียงพอตามบริเวณจุดที่ให้บริการ
- ดนตรีหรือเพลงที่ใช้เหมาะสม ฟังแล้วรู้สึกผ่อนคลาย ตามลักษณะของจุดที่ให้บริการ
- การจัดบรรยากาศพื้นที่ให้บริการด้วยกลิ่นที่เหมาะสม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- มีความปลอดภัยและมีระบบแจ้งเตือน

ห้องนวด

ห้องนวดสามารถจำแนกประเภทห้องนวดออกได้เป็น 2 ประเภท ตามความเหมาะสมของพื้นที่ คือ 1.ห้องนวดเดี่ยว 2.ห้องนวดรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ห้องนวดเดี่ยว

ห้องนวดที่มีจำนวนเตียงขนาด 1 เตียง โดยสามารถเข้ารับบริการได้ครั้งละ 1 คน และต้องมีมาตรฐานดังนี้

- ประตูทางเข้าควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ต้องไม่มีอุปกรณ์ล้อคประตู และในส่วนด้านบนของบานประตูต้องมีกระจกใส หรือช่องลมที่อยู่ในระดับสายตา
- เตียงขนาด หรือเบาะนวดต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 1.20X2.00 เมตร และความสูงของเตียงต้องมีความเหมาะสมกับการให้บริการ มีการจัดการทางขึ้นลงให้มีความปลอดภัย โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการ
- ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าคลุมตัวผู้รับบริการต้องมีความสะอาด
- เบาะนอนนวดเป็นที่นอนแข็ง และห่อหุ้มด้วยวัสดุที่คงทน

2. ห้องนวดรวม

เป็นห้องนอนที่มีตั้งแต่ 2 เตียงขึ้นไป ซึ่งการจัดพื้นที่เตียงสามารถทำเป็นพื้นที่ยกสูงได้ตามความเหมาะสมของพื้นที่ และต้องมีมาตรฐานดังนี้

- มีขนาดของพื้นที่ภายในห้องที่เหมาะสมตามจำนวนเตียง
- ประตูทางเข้าควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และในส่วนด้านบนของบานประตูต้องมีกระจกใส หรือช่องลมที่อยู่ในระดับสายตา ต้องไม่มีอุปกรณ์ล้อคประตู หากจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ล้อคประตู เพื่อความปลอดภัยของเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ดังนั้นในขณะที่ให้บริการต้องไม่มีการล้อคประตู
- ฉากกั้นหรือม่านกั้นระหว่างเตียงให้เป็นสัดส่วน
- เตียงขนาด หรือเบาะนวดต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 1.20X2.00 เมตร และความสูงของเตียงต้องมีความเหมาะสมกับการให้บริการ มีการจัดการทางขึ้นลงให้มีความปลอดภัย โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการ
- ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าคลุมตัวผู้รับบริการต้องมีความสะอาด
- เบาะนอนนวดเป็นที่นอนแข็ง และห่อหุ้มด้วยวัสดุที่คงทน

เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก

- มีตู้ล็อกเกอร์หรือตู้เซฟให้ลูกค้าจัดเก็บทรัพย์สินมีค่า
- อุปกรณ์ที่ใช้ในการบริการสปา มีมาตรฐานรับรอง และมีคู่มือการใช้งานทุกรายการ
- มีมุมพักผ่อน
- มีห้องอาหารเพื่อสุขภาพ และมีการบริการเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ
- มีมุมให้อ่านหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีบริเวณให้คำปรึกษา
- มีสถานที่ทำสมาธิ

มาตรฐานที่ 2 ด้านบุคลากร

เพื่อประเมินความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพว่ามีคุณสมบัติที่จะบริการลูกค้าได้อย่างปลอดภัย และประทับใจ

ผู้ดำเนินการสปาเพื่อสุขภาพ โดยผู้ดำเนินการสปาต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมจากเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

- สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดีและพูดภาษาต่างประเทศได้อย่างดี
- เป็นผู้นำและสร้างแรงจูงใจและรับผิดชอบยุติธรรมต่อพนักงานในการทำให้การบริการมีคุณภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า
- มีการปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับลูกค้ารับข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกในสปา
- มีความสามารถในการทำการตลาดบริการสปาทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
- มีจัดฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างดีที่สุด
- มีความสามารถวางแผนการดำเนินงานในสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพทุกๆ เรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ
- สามารถจัดสภาพและดูแลสิ่งแวดล้อมให้ลูกค้าทุกคนเกิดความประทับใจ
- สามารถทำงานร่วมกับแผนกอื่นในสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพได้ดี

ผู้ให้บริการในสปาเพื่อสุขภาพ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- ผู้ให้บริการต้องผ่านการอบรมความรู้เฉพาะด้านของการบริการในแต่ละประเภท ให้บริการมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานผู้ให้บริการของกระทรวงสาธารณสุข
- สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี สื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อย 1 ภาษา

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการ

เพื่อตรวจสอบการบริการว่ากิจกรรมบริการนั้นมีการบริการครบถ้วนถูกต้อง มีคุณภาพตามหลักวิชาการตลอดจนความพึงพอใจของลูกค้า

3.1 การให้บริการในสปาเพื่อสุขภาพ

การให้บริการการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ การอบไอน้ำ การอบชาวน้ำ การอบสมุนไพร การประคบร้อน ประคบเย็น การประคบด้วยสมุนไพร การแช่ตัวในอ่างน้ำอุ่น, ร้อน, เย็น, การบริการ Vichy Shower, การบริการ Jet Shower หรือ Scotch Hose, การบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Swiss Shower, การบริการแช่เท้าอุ่น, ร้อน, เย็น, เทคนิคการลอยตัว Isolation Tank หรือ Flotation, การนวดตัวในน้ำ, การบำบัดด้วยน้ำทะเล, การออกกำลังกายในน้ำ

3.2 การให้บริการนวดเพื่อสุขภาพ

- การนวดไทย การนวดเพื่ออายุรเวท การนวดกดจุด
- การนวดตะวันตัก และนวดอื่น ๆ เช่น การนวดทุยนา การนวดอโรมาเธอราพี การนวดสวีดิช การนวดช่วยการไหลเวียนของน้ำเหลือง การนวดแบบตุรกี การนวดนักรักกีฬา การนวดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ
- Body Treatment การทำความสะอาดผิว, การสมานผิว, การขัดผิว, การพอกผิว, การพันตัว
- Facial Treatment การล้างหน้า, การปรับสภาพผิว, การบำรุงผิว, การขัดผิว, การพอกหน้า, การนวดหน้า
- การบริการด้วยอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพและให้คำแนะนำเกี่ยวกับสรรพคุณ
- การบริการการออกกำลังกาย เช่น โยคะ, จี้กง ฯลฯ
- การบริการการทำสมาธิหลากหลาย
- การขจัดสารพิษ ยกเว้นการสวนลำไส้ใหญ่
- การบริการอื่นๆ ที่เป็นบริการสุขภาพ

3.3 การจัดทำเมนูในการให้บริการสปาเพื่อสุขภาพ ต้องมีการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนทั้งรูปแบบของการบริการ เวลาที่บริการ และราคาที่ใช้บริการของแต่ละเมนู

3.4 มีระบบบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละบริการ

3.5 มีขั้นตอนของการบริการในเมนูชัดเจน

3.6 มีระบบการดูแลความปลอดภัยให้กับลูกค้าระหว่างการรับบริการ

3.7 มีการประเมินความพอใจของลูกค้า และมีการนำผลประเมินมาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

3.8 จัดระบบการนัดหมายลูกค้า

3.9 จัดบริการสินค้าที่ลูกค้าต้องการ

3.10 การจัดให้บริการด้านการให้คำปรึกษาและข้อมูล

มาตรฐานที่ 4 ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องมือและอุปกรณ์

เพื่อให้สถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ จัดหาผลิตภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ดีมีคุณภาพไว้สำหรับบริการผู้มารับบริการ

- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายต้องไม่มีการโฆษณาคุณภาพเป็นเท็จ หรือเกินความเป็นจริงอันอาจทำให้หลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายต้องได้มาตรฐานตามเกณฑ์การรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือกฎหมายกำหนด หรือระบุแหล่งผลิตที่ชัดเจน สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและนำเข้าจากต่างประเทศจะต้องมีหนังสือรับรองผู้ผลิต หรือหนังสือรับรองการขาย
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายโดยสถานประกอบการสปาเป็นผู้ผลิตต้องมีกระบวนการควบคุมคุณภาพและการผลิตและสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์แก่ลูกค้าได้ หากนำเข้าจากต่างประเทศมีการให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ และมีเอกสารที่รับรองจากต่างประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายต้องมีคุณภาพปลอดภัย และมีหลักประกันแก่ผู้ใช้ ผลิตภัณฑ์กรณีเกิดปัญหาจากการใช้ผลิตภัณฑ์
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายต้องมีฉลากที่มีรายละเอียดถูกต้อง ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดรวมทั้งระบบการควบคุมกำกับในเรื่องวันหมดอายุผลิตภัณฑ์ โดยอาจเป็นในรูปแบบ Computerized หรือ Manual
- มีระบบการควบคุมปริมาณสำรองของผลิตภัณฑ์ที่เป็นปัจจุบัน โดยอาจเป็นในรูปแบบ Computerized หรือ Manual
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรือมีไว้จำหน่ายต้องได้รับการบรรจุอยู่ในภาชนะที่ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงมีการจัดเก็บและการจัดการควบคุมสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์
- มีการดูแลรักษาความสะอาดในส่วนของเครื่องมือ อุปกรณ์และผลิตภัณฑ์ อย่างถูกต้อง สม่ำเสมอตามมาตรฐาน และให้อยู่ในสภาพปลอดภัยพร้อมใช้งาน มีผู้มีความรู้ดูแลและให้ข้อมูลที่ทีมงานในการเก็บ และนำไปใช้
- มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษ เช่น ชาวน่า สระว้ายน้ำ เครื่องออกกำลังกาย เป็นต้น

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและการจัดการองค์การ

เพื่อให้สถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพตระหนักถึงความสำคัญ และมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง

- การจัดแบ่งภาระหน้าที่พนักงานที่ชัดเจนตามตำแหน่ง
- มีสายงานการบังคับบัญชาชัดเจน
- จัดระบบการว่าจ้างและผลตอบแทนชัดเจน
- มีระบบการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน
- มีการวัดประเมินผลการปฏิบัติงานสม่ำเสมอ
- มีระบบการพัฒนาคูशलกร
- มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การกำหนดเป้าหมายการตลาดชัดเจน
- การกำหนดมาตรฐานของวัสดุสิ้นเปลืองอย่างชัดเจน
- มีจริยธรรม จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ

2.3 คู่มือประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และสถานพยาบาลเอกชน

จากข้อมูลของ (การจัดทำเนื้อหาองค์ความรู้ SMEs ภายใต้งานพัฒนาศูนย์ข้อมูล SMEs Knowledge Center ปี 2557)

มาตรฐานการนวดไทยในสถานพยาบาล

1.คุณสมบัติทั่วไปของสถานพยาบาล

- สถานพยาบาลได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กำหนด และไม่มีบริการทางเพศแอบแฝง
- สถานพยาบาลแสดงป้ายผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการ ให้เห็นอย่างชัดเจน
- มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ติดไว้ที่สถานพยาบาล
- มีป้ายแสดงขั้นตอนการรับบริการ ข้อห้าม ข้อควรระวัง และข้อปฏิบัติในการนวด

2.ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

2.1 ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานที่ ต้องประกอบด้วย

- มีความสะอาด
- สถานที่เป็นระเบียบ
- อากาศถ่ายเทปลอดโปร่ง
- ปราศจากเสียงดังรบกวน
- มีแสงสว่างเพียงพอ
- มีระบบสุขาภิบาลที่เหมาะสม

2.2 ด้านความปลอดภัย

- มีระบบป้องกันอัคคีภัย
- มีระบบป้องกันการติดเชื้อเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ

ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกกำหนด เช่น เตียงนวด ที่นอน หมอน ผ้าสำหรับการนวด เสื้อผ้าสำหรับเปลี่ยนสำหรับผู้รับบริการ ลูกประคบ เป็นต้น

4.ด้านการบริการ

- 4.1 เวลาเปิด-ปิด (08.00 – 24.00 น.) ยกเว้นสถานที่ที่ให้เปิดบริการ 24 ชั่วโมง ตามกฎหมาย เช่น สนามบิน
- 4.2 จัดทำทะเบียนประวัติผู้รับบริการ
- 4.3 ไม่มีบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 4.4 ไม่จัดหรือยินยอมให้มีรูปแบบการให้บริการที่อาจเข้าข่ายหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานพยาบาล
- 4.5 มีระบบการคัดกรองผู้รับบริการ
- 4.6 จะต้องไม่มีการโฆษณาโอ้อวด
- 4.7 ต้องแสดงอัตราค่าบริการที่เปิดเผยและเห็นชัดเจน
- 4.8 ต้องมีคำแนะนำทั่วไป

5.ผู้ให้บริการ

5.1 ผู้ให้บริการนวดไทยทุกคนต้องผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ช่วยแพทย์แผนไทย จาก หน่วยงานราชการ สถาบัน หรือสถานศึกษา ตามที่คณะกรรมการวิชาชีพ สาขานวดไทย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ หรือสภาวิชาชีพการแพทย์แผนไทยกำหนด

5.2 ผู้ให้บริการตามคุณสมบัติ ตามข้อ 5.1 อย่างน้อยร้อยละ 50 ต้องผ่านการอบรม หลักสูตรผู้ช่วยแพทย์แผนไทย 330 ชั่วโมงขึ้นไป หรือได้รับใบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานระดับ 2 ขึ้นไปของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานรวมกันของผู้ให้บริการทั้งหมด การแต่งกายมีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการสะอาดเรียบร้อย สะดวกต่อการบริการ และ มีป้ายชื่อผู้ให้บริการติดไว้ที่หน้าอก ไม่ใส่เครื่องประดับ และของมีค่าที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการนวด

5.3 การมีจรรยาบรรณ เช่น ไม่ดื่มสุราขณะให้บริการนวด ไม่มีเรื่องร้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สำหรับสถานพยาบาลระดับดีเยี่ยม ต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมนี้

6.1 สถานพยาบาล มีแพทย์แผนไทยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ การแพทย์แผนไทยประเภทเวชกรรมไทย ประเภทการนวดไทย หรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์ แผนไทยประยุกต์จำนวน 1 คน หรืออาจมากกว่า และมีบุคลากรผู้ให้บริการผ่านการอบรมนวดไทย หลักสูตรผู้ช่วยแพทย์แผนไทย 330 ชั่วโมงขึ้นไป หรือได้รับใบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานระดับ 2 ขึ้นไป รวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

6.2 การตกแต่งสถานที่ แสดงความเป็นไทย มีเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีไทย กลิ่น เครื่องหอมดอกไม้ไทย หรือสมุนไพรไทย

6.3 ผู้ให้บริการมีการแต่งกายสุภาพที่แสดงถึงวัฒนธรรมการแต่งกายแบบไทย

6.4 มีบริการน้ำดื่มสมุนไพรให้ผู้มารับบริการ

6.5 มีบริการเอกสารความรู้ หรือหนังสือเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยให้ ผู้รับบริการขณะรอ

6.6 มีส่วนบริการสำหรับญาติ/ผู้มาติดต่อขณะรับบริการ เช่น ที่นั่งพักผ่อน น้ำดื่ม มุมอ่าน หนังสือ เป็นต้น

6.7 มีส่วนบริการให้คำแนะนำด้านสุขภาพ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา

2.4 สภาพตลาดของธุรกิจสปาและบริการสุขภาพ

โดยในปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ประกอบการสปาอยู่ประมาณ 1,000 แห่ง ซึ่งพบว่าในปัจจุบันจะมีผู้ที่ใช้บริการสปาในประเทศไทยอยู่ที่ 3.6 ล้านครั้ง/ปี เป็นชาวต่างชาติถึงร้อยละ 80 ทำให้ประเทศไทยมีรายได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งธุรกิจสปาที่มีมูลค่ารวมในปีที่ผ่านมาประมาณ 8,500 ล้านบาท เป็นด้านบริการ 7,500 ล้านบาท และเป็นผลิตภัณฑ์ 1,000 ล้านบาท และคาดว่าในปี 2550 จะมีมูลค่ารวมถึง 10,000 ล้านบาท โดยธุรกิจสปายังสามารถเติบโตต่อเนื่องได้ โดยเฉพาะสปาที่ได้มาตรฐานระดับสูง เพราะมีกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในตลาดระดับบนเป็นกลุ่มผู้ใช้บริการเป้าหมายหลัก จึงทำให้ธุรกิจสปาไทยในรับความนิยมอย่างมากในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ธุรกิจสปาเกิดการขยายตัวอย่างกว้างขวางไปตามรีสอร์ทหรือโรงแรม อันทั้งธุรกิจสปาได้ขยายตัวออกไปยังตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้นตามลำดับ จึงทำให้มีการขยายธุรกิจสปาในรูปแบบสาขาหรือแฟรนไชส์ แต่ปัจจุบันธุรกิจสปาโดยเฉพาะ Day Spa ค่อนข้างอึดตัวทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ต้องการทำธุรกิจสปาหรือนวดมีข้อจำกัดที่มากขึ้น โดยปัจจัยหลักคือเรื่องของเงินทุนที่ต้องใช้เป็นจำนวนมาก ทั้งด้านสถานที่ตั้ง การตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ เพื่อที่ต้องการให้ผู้ที่ใช้บริการสนใจมากขึ้น และในขณะเดียวกันตลาดรองรับก็ต้องพึ่งตลาดที่มีกำลังซื้อสูงทั้งคนในประเทศและชาวต่างชาติเป็นหลัก จึงทำให้ผู้ประกอบการสปาแต่ละรายต้องมีการพัฒนางานบริการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง และต้องกระตุ้นให้ลูกค้าคนไทยมาใช้บริการเป็นประจำ ส่วนกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติต้องอาศัยพันธมิตรทางธุรกิจ คือ การอาศัยจากการนำเที่ยวที่มีการเสนอแพ็คเกจสปาให้แก่ชาวต่างชาติ เพราะผู้ที่ใช้บริการส่วนใหญ่จะมองว่าสปาแต่ละสถานบริการไม่แตกต่างกัน

2.5 วิวัฒนาการของตึกแถวในประเทศไทย

ตึกแถวเป็นที่อยู่อาศัยที่ได้มีการนำรูปแบบมาจากวัฒนธรรมจีน ส่วนใหญ่เป็นอาคาร 2 ชั้น อาคารจะเป็นแบบผสมผสานหลากหลายวัฒนธรรม โดยจะมีกลิ่นอายของโคโลเนียลสไตล์ การใช้งานอาคารที่รองรับได้ทั้งการอยู่อาศัย การประกอบธุรกิจ

ตึกแถวในยุคแรกจะปลูกสร้างบริเวณริมถนนสายหลัก เพื่อเดินทางสะดวกและโดดเด่นสำหรับผู้สัญจรไปมาใช้เป็นประโยชน์ในทางการค้า โดยแบ่งประโยชน์ใช้สอยภายในชั้นล่างได้เป็น 4 ส่วน ได้แก่ ด้านหน้าร้านที่ติดถนนสำหรับการค้าขาย ต่อไปเป็นบันไดทางขึ้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ส่วนตัว ส่วนที่สามกลางบ้านบริเวณนี้ของตึกแถวสมัยก่อนจะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง รับแสงแดดและระบายอากาศ ส่วนด้านหลังสุดจะเป็นครัว

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ผู้ที่ใช้อาคารตึกแถวเป็นชาวตะวันตกเป็นสำคัญ เนื่องจากทรงมีการเปลี่ยนนโยบายการค้าต่างประเทศ ทำให้ชาวยุโรปเข้ามาภายในประเทศอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังมีการตัดถนนบริเวณพระราม 4 เป็นการเกิดถนนเจริญกรุงถือเป็นถนนสายแรกของประเทศที่มีการก่อสร้างด้วยเทคนิคแบบตะวันตก ชาวจีนซึ่งเป็นชนชาติที่ถนัดเรื่องการค้าได้มีการกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ของกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ โดยบ้านเรือนของชาวจีนสร้างขึ้นด้วยวัสดุประสมสองอย่างคือเพื่ออยู่อาศัยและเพื่อทำการค้า ขณะที่คนไทยจะสร้างเพื่อการพักอาศัยเป็นหลัก แต่ชาวจีนจะนิยมสร้างตึกแถวที่มีหน้าบ้านไม่กว้างนักเพราะชาวจีนเชื่อเรื่องการเก็บภาษีตามความกว้างของหน้าบ้าน จึงทำให้ตัวอาคารมีลักษณะยาวและลึก และจัดทำเป็นที่พักอยู่อาศัยกึ่งร้านค้า ในส่วนของร้านค้าของชาวตะวันตกมักจะออกแบบสร้างในลักษณะก่ออิฐถือปูน หลังคามุงด้วยกระเบื้องว่าว ประตูหน้าบ้านจะเป็นประตูบานเฟี้ยมซุ้มประตูหน้าต่างจะมีทรงโค้ง

สมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการก่อสร้างตึกแถวเป็นจำนวนมากในเขตเมืองเก่าของกรุงเทพมหานคร ผู้ใช้งานตึกแถวเริ่มมีการเปลี่ยนไปจากชาวตะวันตกมาสู่ชาวจีน โดยย่านที่จะเห็นเด่นได้ชัดที่สุดจะเป็นย่านถนนเยาวราช และถนนเจริญกรุงตอนนอกเป็นต้น ซึ่งหลังจากที่เข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลงอาคาร

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีการกำหนดกฎหมาย พรบ.ควบคุมอาคาร ถือเป็นอาคารยุคแรกที่ก่อสร้าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้เห็นใบเขียวประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารแบบชั้นเดียวกับสองชั้นเป็นส่วนใหญ่ โดยโครงสร้างของตัวอาคารจะเป็นดินผสม และภายหลังโครงสร้างใช้เป็นผนังก่ออิฐถือปูนที่มีความหนามาก เพื่อรับน้ำหนักของหลังคาจั่วที่มีความชันมากของหลังคา กระเบื้องหลังคาทำมาจากดินเผาหรือต่อมาได้มีการเปลี่ยนเป็นกระเบื้องซีเมนต์รูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนหรือกระเบื้องว่าว ซึ่งรูปแบบอาคารในยุคแรกได้รับอิทธิพลมาจากชาวจีนและในปัจจุบันยังสามารถพบบนตลาคน้อย และอีกรูปแบบหนึ่งของอาคารที่ได้รับอิทธิพลมาจากชาวตะวันตกจะเรียกว่านีโอคลาสสิกหรือเป็นการนำเอารูปแบบของสถาปัตยกรรมทางยุโรปในยุคคลาสสิกหรือกรีก โรมัน ที่นำมาใช้ตกแต่งลวดลายของหน้าต่าง ช่องแสง ผนังของตึกแถว และตึกแถวในยุคนี้บางตึกแถวจะมีผนังกันไฟสูงและหนากว่าผนังทั่วไปทุกๆ 2-3 คูหา โดยใช้แบบแผนเช่นเดียวกับสิงคโปร์

ในช่วงต้นที่มีการก่อสร้างอาคารในสมัยรัชกาลที่ 6 (พ.ศ.2453) จนถึงช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ.2475) โดยการก่อสร้างอาคารของยุคนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของตัวอาคารจากเดิมด้วยปัจจัยต่างๆ คือมีการคิดค้นคอนกรีตเสริมเหล็ก และวัสดุก่อสร้างที่เป็นผลพวงมาจากการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมในฝั่งประเทศตะวันตกผสมผสานกับรูปแบบของอาคารนีโอคลาสสิกซึ่งลดน้อยลงในช่วงหลัง และจากการก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโครงสร้างและวัสดุทำให้การก่อสร้างอาคารให้มีจำนวนชั้นที่เพิ่มมากขึ้นได้เป็น 3-4 ชั้น โดยโครงสร้างมีการเปลี่ยนแปลงจากระบบผนังที่รับน้ำหนักเป็นระบบเสาและคาน ซึ่งมีจุดเด่นของการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ หน้าต่างที่มีขนาดที่กว้างขึ้น หน้าต่างยาวถึงพื้นเป็นหน้าต่างแบบฝรั่งเศส ในส่วนของชั้นที่สองและชั้นที่สามจะมีการทำระเบียงยื่นออกมามีลวดลายที่หลากหลายและสวยงาม หลังคาเริ่มมีการใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กเป็นคานฝ้าจะมีราวกันตกเป็นปูนปั้นสวยงามหรือตกแต่งด้วยกระเบื้อง

ตึกแถวในระยะเวลาดังกล่าวได้มีการพัฒนารูปแบบอาคารให้สมัยใหม่และมีจำนวนชั้นที่มากขึ้นเป็น 3-5 ชั้นในปี 2479 และในช่วงหลังที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจนถึงราว พ.ศ.2500 อาคารในช่วงนี้ส่วนใหญ่จะมีลักษณะรูปแบบเป็นกล่องสี่เหลี่ยมมีลักษณะที่เด่น คือ การออกแบบผนังบังแดดที่ทำให้มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน และได้มีการวางแผนผังของกลุ่มอาคารหรือศูนย์การค้าบนที่ดินขนาดใหญ่เพื่อใช้ดึงดูดได้แก่ โรงภาพยนตร์ ตลาดสด สถานีขนส่ง ห้างสรรพสินค้า เช่น ศูนย์การค้าวังบูรพา ศูนย์การค้าสยามสแควร์ ศูนย์การค้าราชประสงค์ ซึ่งต่อมากิจกรรมการค้าทั้งหมดรวมกันเป็นอาคารห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ โดยจะไม่มีบทบาทของการเป็นที่พักอาศัยของผู้ประกอบกิจกรรมการค้าภายในอาคารดังกล่าวอีกต่อไป ตึกแถวที่ตั้งอยู่บริเวณสองฝั่งริมถนนมักจะถูกรับกุมเรื่องของการจอดรถยนต์เนื่องจากปัญหาทางด้านจราจร และตึกแถวที่รวมเป็นกลุ่มอาคารมักจะประสบปัญหาจากความซบเซาหรือปิดตัวของอาคารที่ใช้ ส่งผลทำให้ตึกแถวต้องประสบปัญหาทั้งการประกอบกิจกรรมเชิงพาณิชย์ และการเป็นที่อยู่อาศัยที่ไม่มีคุณภาพ จึงทำให้ตัวอาคารถูกปล่อยปละละเลยเกิดการเสื่อมสภาพทรุดโทรมลง และไม่เป็นที่นิยมหรือต้องการที่จะมีการก่อสร้างกันอย่างแพร่หลายดังเช่นในอดีตอีกต่อไป นอกจากนี้ตึกแถวดั้งเดิมที่มีอยู่มักจะถูกรื้อถอนเพื่อก่อสร้างเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารพาณิชย์หรืออาคารที่อยู่อาศัยเป็นอาคารสูงหรืออาคารใหญ่ทดแทน (พวงเพชร เชี่ยววัฒนกุล : 2561)

การแบ่งประเภทอาคาร ตึกแถวนั้นมีหลากหลายรูปแบบสามารถแบ่งได้ 16 ประเภทดังนี้

1. อาคารอยู่อาศัย

อาคารที่ใช้อาศัยตามปกติได้ทั้งกลางวันและกลางคืน รวมไปถึงการอยู่อาศัยทั้งถาวรหรือชั่วคราว

2. ห้องแถว

อาคารที่สร้างเป็นแถวยาวต่อเนื่องกันตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งกันอาคารเป็นคูหาและวัสดุจะไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่

3. ตึกแถว

อาคารที่สร้างเป็นแถวยาวต่อเนื่องกันตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป มีผนังแบ่งกันอาคารเป็นคูหาและวัสดุจะไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่

4. บ้านแถว

ตึกแถวหรือห้องแถว ซึ่งด้านหน้าและด้านหลังของอาคารจะมีพื้นที่ว่างระหว่างแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารแต่ละคูหา โดยจะมีความสูงไม่เกินสามชั้น

5. บ้านแฝด

ลักษณะของบ้านแฝดคือก่อสร้างติดกันสองบ้าน จะใช้ผนังเป็นตัวแบ่งกันระหว่างบ้าน ด้านหน้าและด้านหลังตัวบ้านจะมีพื้นที่ว่างระหว่างรั้วกับแนวเขตที่ดิน และด้านข้างของตัวบ้านแต่ละบ้านจะมีทางเข้าออกแยกจากกันเป็นสัดส่วน

6. อาคารพาณิชย์

เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมที่มีการใช้เครื่องจักรการผลิตได้ไม่เกิน 5 แรงม้า หรือบริหารธุรกิจ โดยตัวอาคารจะต้องก่อสร้างมีระยะห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร

7. อาคารสาธารณะ

เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้ทั่วไป เช่นจัดกิจกรรมทางราชการ ทางการเมือง การศึกษา หรือทางการพาณิชย์ เช่น หอประชุม โรงพยาบาล โรงแรม สถานศึกษา หอสมุด ตลาด ศูนย์การค้า เป็นต้น

8. อาคารพิเศษ

อาคารที่ต้องการมาตรฐานความแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษมีดังนี้

- โรงมหรสพ อิมจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน ศาสนสถาน
- อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสาธารณชนได้ อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษ หรือรังสี ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

9. อาคารอยู่อาศัยรวม

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่พักอยู่อาศัยกันแบบหลายครอบครัว

10. อาคารขนาดใหญ่

อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

11. สำนักงาน

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ

12. คลังสินค้า

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

13. โรงงาน

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

14. โรงมหรสพ

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นพื้นที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงดนตรี แสดงละครและอื่นๆ โดยวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น

15. โรงแรม

อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่พักชั่วคราวเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

16. ภัตตาคาร

เป็นส่วนหนึ่งของตัวอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยจะมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้ให้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

2.6 กฎหมายระยะร่นและที่ว่างอาคาร

ระยะร่น คือ ระยะห่างที่วัดจากทางสาธารณะจนถึงแนวอาคาร โดยระยะร่นของตึกแถว

อาคารสำนักงาน บ้านเดี่ยว จะมีระยะร่นที่แตกต่างกันออกไปตามประเภทของตัวอาคารและขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของถนน ซึ่งระยะร่นจะเป็นพื้นที่ว่างจากถนนจนถึงอาคารมีการวัดทั้งวัดจากเขตของถนนและวัดจากกึ่งกลางถนน โดยไม่สนใจแนวเขตที่ดินที่จะก่อสร้างอาคารนั้น

ระยะร่นจากถนนสาธารณะ

ขอบเขตทางของถนนสาธารณะครอบคลุมตั้งแต่ ทางเท้าทั้งสองฝั่งและพื้นที่ผิวจราจร ซึ่งระยะร่นของอาคารจะต้องพิจารณาจากความกว้างของเขตทาง โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- ถนนสาธารณะความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากกึ่งกลางถนนสาธารณะ อย่างน้อย 3 เมตร
- ถนนสาธารณะความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากกึ่งกลางถนนสาธารณะ อย่างน้อย 6 เมตร
- ถนนสาธารณะความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไปแต่ไม่เกิน 20 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากเขตที่ดิน 1 ใน 10 ของความกว้างถนน
- ถนนสาธารณะความกว้างตั้งแต่ 20 เมตรขึ้นไป ระยะถอยร่นอาคารจากเขตที่ดิน อย่างน้อย 2 เมตร

ระยะร่นจากแหล่งน้ำสาธารณะ

- แหล่งน้ำขนาดกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 3 เมตร
- แหล่งน้ำขนาดกว้าง 10 เมตรขึ้นไป ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 6 เมตร
- ทะเล ทะเลสาบ หรือบึงน้ำใหญ่ ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 12 เมตร

หมายเหตุ ทะเลจะมีข้อบัญญัติพิเศษมากกว่าแหล่งน้ำขนาดใหญ่ทั่วไป โดยทะเลแต่ละแห่งจะมีข้อกำหนดแตกต่างกันไป

- อาคารขนาดไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร ความสูงอาคารไม่เกิน 12 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 50 เมตร
- อาคารขนาด 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ความสูงอาคารไม่เกิน 23 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 200 เมตร ระยะร่นจากแนวเขตที่ดินผู้อื่น

ระยะร่นจากแนวเขตที่ดินผู้อื่น

- อาคารความสูงไม่เกิน 9 เมตร ด้านข้างอาคารที่ติดแนวเขตที่ดินผู้อื่น มีช่องเปิด ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 2 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่เกิน 23 เมตร ด้านข้างอาคารที่ติดแนวเขตที่ดินผู้อื่น มีช่องเปิด ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 3 เมตร
- อาคารความสูงไม่เกิน 15 เมตร ด้านข้างอาคารที่ติดแนวเขตที่ดินผู้อื่น ไม่มีช่องเปิด ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 5 เมตร แต่หากเพื่อนบ้านเซ็นยินยอม สามารถสร้างชิดเขตที่ดินได้
- อาคารความสูง 15-23 เมตร ด้านข้างอาคารที่ติดแนวเขตที่ดินผู้อื่น ไม่มีช่องเปิด ระยะถอยร่นอาคารจากขอบเขตที่ดิน อย่างน้อย 5 เมตร ไม่ว่าเพื่อนบ้านจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

หมายเหตุ ช่องเปิด หมายถึง ประตู หน้าต่าง รวมถึงช่องแสง บล็อกแก้ว ช่องลม และระเบียง

ระยะร่น ที่ว่าง ถนน ตามประเภทอาคาร

- อาคารสูง คือ อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตรขึ้นไป
- อาคารขนาดใหญ่พิเศษ คือ อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นใดชั้นหนึ่ง ตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตรขึ้นไป โดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - หน้ากว้างของที่ดินต้องกว้างอย่างน้อย 12 เมตรขึ้นไป ต้องติดถนนสาธารณะที่ความกว้าง 10 เมตร ที่เชื่อมไปสู่ถนนที่กว้างกว่า ระยะร่นรอบอาคารจากเขตที่ดินอย่างน้อย 6 เมตร ต้องมีระบบป้องกันอัคคีภัย หากเป็นอาคารที่มีขนาดพื้นที่รวม 30,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องอยู่ติดถนนสาธารณะที่มีความกว้าง 18 เมตร

กฎหมายควบคุมอาคารตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่ว่างโดยรอบอาคาร

- อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้า อาคารสาธารณะ อาคารสูงเกิน 2 ชั้น หรืออาคารที่มีความสูงมากกว่า 8 เมตร ให้มีที่ว่างด้านหน้าอาคาร กว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร ยกเว้น อาคารอยู่อาศัยสูงไม่เกิน 3 ชั้น ที่ไม่อยู่ริมทางสาธารณะ
- อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้า อาคารสาธารณะ อาคารสูงเกิน 3 ชั้น ให้มีที่ว่างด้านหน้าอาคาร กว้างไม่น้อยกว่า 12 เมตร อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 15 เมตร ต้องมีที่ว่างโดยรอบไม่น้อยกว่า 1 เมตร ยกเว้นบ้านพักอาศัยที่มีพื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร
- อาคารที่มีความสูง 15 เมตรขึ้นไป ต้องมีที่ว่างโดยรอบไม่น้อยกว่า 2 เมตร

กฎหมายระยะร่นและพื้นที่ว่างอาคาร เป็นสิ่งสำคัญที่ห้ามละเลย ไม่เช่นนั้น อาคารหรือที่พักอาศัยที่สร้างหรือต่อเติมก็จะผิดกฎหมาย เจ้าของก็จะต้องเสียค่าปรับและถูกรื้อถอน ซึ่งอาจไม่ได้รับ

ใบอนุญาตจาก อบต. เทศบาล หรือเขต แต่หากเป็นถ้าใช้บริการบริษัทรับเหมาก่อสร้าง แบบ One เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Stop Service บริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการให้อยู่แล้วในส่วนของการออกแบบ การขออนุญาต การก่อสร้าง ทำให้เจ้าของอาคารไม่ต้องกังวลใจในเรื่องของข้อกำหนดและการขออนุญาต แต่เจ้าของโครงการต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการตรวจสอบ โดยพิจารณาให้ครบถ้วนชัดเจน ไม่ต้องมาปวดหัวแก้ไขปัญหา เสียเงินเพิ่มในภายหลัง การเข้าใจข้อกำหนดระยะร่นและพื้นที่ว่างอาคารนั้นเป็นประโยชน์อย่างมาก

ส่วนที่เว้นว่าง คือ ระยะห่างจากแนวเขตที่ดินจนถึงแนวอาคารทั้งด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลัง ซึ่งกฎหมายได้กำหนดที่เว้นว่างไว้ทั้งอาคารชุดที่เรียงติดกันและอาคารเดี่ยว ดังนั้น ระยะร่นกับที่เว้นว่างบ้านจึงมีความแตกต่างกันโดยมีรายละเอียดตามกฎหมายกระทรวงฯ ที่จะสรุปจะเฉพาะหัวข้อที่จำเป็นต้องทราบดังนี้

ที่เว้นว่าง

พื้นที่ว่างภายนอกอาคาร

- พื้นที่ว่างภายนอกอาคารที่เป็นที่อยู่อาศัยต้องมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ชั้นที่กว้างที่สุด
- พื้นที่ว่างภายนอกอาคารที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยจะต้องมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ชั้นที่กว้างที่สุด

หมายเหตุ กรณีห้องแถวหรือตึกแถวที่ทำตามข้อ 34 และข้อ 41 แล้วไม่ต้องทำตามข้อ 33 อีก

ห้องแถวหรือตึกแถว

- อาคารสูงไม่เกิน 3 ชั้นและไม่ได้ตั้งอยู่ติดกับถนนสาธารณะ ต้องมีพื้นที่เว้นว่างด้านหน้าอาคารอย่างน้อย 6 เมตร
- อาคารสูงเกิน 3 ชั้นและไม่ได้ตั้งอยู่ติดกับถนนสาธารณะ ต้องมีพื้นที่เว้นว่างด้านหน้าอาคารอย่างน้อย 12 เมตร
- ต้องมีพื้นที่เว้นว่างด้านหลังอาคารอย่างน้อย 3 เมตร
- ทุกๆ 10 คูหาหรือความยาว 40 เมตร ต้องมีพื้นที่เว้นว่างอย่างน้อย 4 เมตร และเป็นช่องตลอดความลึกของที่ดิน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาเนื้อหาบางส่วนในงานวิจัยที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษากับงานวิจัยนี้ได้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภักดี กลั่นภักดี (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการตลาด และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการเลือกใช้บริการสปาเพื่อสุขภาพ และศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานของสถานประกอบการกิจการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากล ส่วนท้ายสุดจะศึกษาปัจจัยด้านมาตรฐานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการ โดยกลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 400 คน

ผลวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง ช่วงอายุ 31-40 ปี มีความพึงพอใจและอยากที่จะกลับมาใช้บริการมากที่สุด รองลงมาคือมีความรู้สึกดีในการใช้บริการคุ้มค่างบเงินที่เสียไป และในส่วนของมาตรฐานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจมากที่สุด คือ มาตรฐานด้านการบริการ ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ ตามลำดับ

เหมือนฝัน สุขมนต์ (2559) เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้ข้อมูลเชิงปริมาณประกอบบ้าง ส่วนในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ส่วนให้บริการการแพทย์แผนไทย สำหรับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา : เขตพื้นที่ จ.สุพรรณบุรี ในการวิจัยจะประกอบไปด้วย การสำรวจแบบผังพื้นที่ สองมิติ สามมิติ การสังเกต และการสัมภาษณ์ถึงความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่ภายในพื้นที่บริการแพทย์แผนไทยจาก รพ.สต.ทั้ง 5 แห่ง ในส่วนของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แพทย์แผนไทย ผู้ช่วยแพทย์ และผู้รับบริการ

ผลการวิจัยด้านการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ใช้สอยพบว่า พื้นที่พักคอยจะมีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่ตรวจโรค พื้นที่ตรวจโรคจะมีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่นัดและจะมีความสัมพันธ์น้อยกับพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่นัดจะมีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่เตรียมประคบและจะมีความสัมพันธ์น้อยกับพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่อบสมุนไพรจะมีความสำคัญมากกับพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าแต่จะมีความสัมพันธ์น้อยกับพื้นที่นัด

ในส่วนของกรแบ่งพื้นที่กันพบว่า พื้นที่ตรวจโรค พื้นที่นัดและพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ควรแบ่งกันพื้นที่เป็นสัดส่วน พื้นที่อบสมุนไพร ควรมีเครื่องเรือนหรือฉากกัน พื้นที่เตรียมประคบและพื้นที่พักคอย ควรกันด้วยเครื่องเรือนเตี้ยหรือเปิดโล่ง นอกจากนี้พื้นที่พักคอยสามารถใช้ร่วมกับแพทย์แผนปัจจุบัน และพื้นที่ทำงานเจ้าหน้าที่ได้ ส่วนพื้นที่ที่ควรแยกสำหรับแพทย์แผนไทยโดยเฉพาะ คือ คลังเวชภัณฑ์แพทย์แผนปัจจุบัน และพื้นที่ซักล้าง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะแสดงรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตงานวิจัยโดยทำการศึกษา ได้แก่ การศึกษาแนวความคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ คู่มือประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และสถานพยาบาลเอกชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นกรอบงานวิจัยและเครื่องมือการวิจัย

3.1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม ด้วยการสังเกต และสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ ซึ่งรวมถึงการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการทั้งเจ้าของสถานบริการ และพนักงาน

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ เป็นการศึกษาแบบสังเกต สัมภาษณ์และสอบถาม ทำการเก็บข้อมูลกับผู้ใช้อาคารมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (ตามตารางที่ 3.1 ดังนี้)

ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล	กรณีศึกษา กรณีตัวอย่างและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือวิจัยและอุปกรณ์	วิธีการวิเคราะห์
1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาคู่มือ แนวความคิดและทฤษฎี	- คอมพิวเตอร์	วิเคราะห์การออกแบบและสภาพแวดล้อม
2. สํารวจและสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในของสถานบริการนวดแผนไทย	สถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์	- การสังเกต - สมุดบันทึก - กล้องถ่ายรูป	วิเคราะห์ลักษณะสภาพแวดล้อม
3. สัมภาษณ์ผู้ใช้อาคาร	สัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการ และพนักงาน	- แบบสัมภาษณ์ - สมุดบันทึก - โทรศัพท์มือถือ บันทึกเสียง	วิเคราะห์เนื้อหา

3.2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตงานวิจัยโดยทำการศึกษา ได้แก่ การศึกษาแนวความคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ คู่่มือประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการนวดไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และสถานพยาบาลเอกชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นกรอบงานวิจัยและเครื่องมือการวิจัย

3.2.2 สํารวจและสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในของสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

สำหรับการสำรวจ และสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในของสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ โดยสำรวจและสังเกตตั้งแต่บริเวณพื้นที่ต้อนรับ บริเวณพื้นที่นวดทางเดิน พื้นที่เก็บของใช้ส่วนตัวของผู้ที่มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 สัมภาษณ์ผู้ใช้อาคาร

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการ และพนักงานบริการ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงความ คิดเห็นเกี่ยวกับพื้นที่ประโยชน์ใช้สอย ความพึงพอใจต่อพื้นที่ภายใน และความสอดคล้องระหว่าง รูปแบบกิจกรรมกับพื้นที่ใช้สอย

3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างสถานบริการ

การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้น โดยการคัดเลือกสถานบริการที่เป็นกรณีศึกษาจะเลือก พื้นที่จังหวัดสระบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากผู้วิจัยเป็นคนพื้นที่สระบุรี และในพื้นที่สระบุรีมี สถานที่ท่องเที่ยวค่อนข้างโด่งดังเรื่องธรรมชาติ เช่น น้ำตก และยังเป็นสถานที่ที่มีโรงงานขนาดใหญ่ จำนวนมาก จึงทำให้มีกลุ่มลูกค้าหลากหลายประเภทที่มาใช้บริการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในพื้นที่นี้ เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบความแตกต่างของการจัดพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์ที่เป็นสถานบริการนวด แผนไทย

3.3.1 ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการ คือ เจ้าของสถานบริการ และพนักงานบริการที่ทำหน้าที่ในสถานบริการนวดแผน ไทยในอาคารพาณิชย์ โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะในการ ให้บริการและเป็นผู้ที่ใช้พื้นที่บ่อยเป็นประจำ จึงเป็นกลุ่มที่ประสบและพบเจอปัญหาที่เกิดขึ้นภายใน พื้นที่ที่ให้บริการนวดแผนไทยโดยตรง ซึ่งจากสถานบริการทั้ง 6 แห่ง ผู้ให้บริการทั้งหมด 8 คน ในการ สัมภาษณ์ความต้องการต่อพื้นที่ภายใน และการสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียดนำไปสู่ ปัจจัยที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน

ตารางที่ 3.2 จำนวนกรณีศึกษา

สถานบริการนวดแผนไทย	เจ้าของสถานบริการ	พนักงานบริการ
สระบุรี	1	-
สระบุรี	1	-
สระบุรี	1	-
ปทุมธานี	-	2
ปทุมธานี	-	1
พระนครศรีอยุธยา	-	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นไปใช้ประโยชน์ที่นอกเหนือจากนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ กล้องถ่ายรูป โทรศัพท์มือถือ และสมุดบันทึก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียดนำไปสู่ปัจจัยที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน

3.4.1 แบบสัมภาษณ์ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสัมภาษณ์ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ชื่อผู้ให้ข้อมูล ตำแหน่ง สถานที่ตั้ง
 ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์
 ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อพื้นที่

3.5 ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงตัวแปรที่ทำการศึกษา และวิธีเก็บข้อมูล

ตัวแปรและประเด็นที่ศึกษา	วิธีเก็บข้อมูล	
	สังเกต สํารวจสภาพแวดล้อม	สัมภาษณ์ผู้ใช้งาน
1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกายภาพ		
1.1 สภาพแวดล้อมกายภาพ		
สถานที่ตั้งสถานบริการ	✓	
รูปแบบแปลนพื้นที่	✓	
ขนาดพื้นที่ภายใน	✓	
1.2 การจัดการพื้นที่		
รูปแบบการจัดการพื้นที่	✓	✓
รูปแบบประโยชน์ใช้สอย	✓	
1.3 กิจกรรมการใช้พื้นที่		
ระยะเวลาในการใช้พื้นที่		✓
2. ปัจจัยด้านบุคคล		
เพศ		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ตัวแปรและ ประเด็นที่ศึกษา	วิธีเก็บข้อมูล	
	สังเกต สํารวจ สภาพแวดล้อม	สัมภาษณ์ผู้ใช้งาน
อายุ		✓
ตำแหน่ง		✓
ระยะเวลาประสบการณ์		✓

หมายเหตุ : ✓ คือ มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือวิจัยนี้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต และนำข้อมูลที่ได้อมาเรียบเรียงประเด็น ได้แก่ การวิเคราะห์จากการลงพื้นที่สำรวจ การสังเกต การถ่ายภาพ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ ซึ่งนำปัญหาที่พบมาสรุปและเรียบเรียงประเด็น วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการ และพนักงานบริการ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดแบ่งแยกตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีต่างๆ ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายใน สถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

ในบทนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ โดยเริ่มการศึกษาจากการสำรวจด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานบริการแต่ละแห่ง ส่วนพื้นที่ให้บริการในแต่ละจุด แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ลักษณะการจัดการองค์ประกอบเชิงพื้นที่ จากนั้นจึงสังเกตและศึกษารูปแบบกิจกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ทั้ง 6 แห่ง

- 4.1 การวิเคราะห์ลักษณะพื้นที่ และพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์
 - 4.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และข้อมูลทั่วไป
 - 4.1.2 การวิเคราะห์ขนาดของพื้นที่ภายในแต่ละส่วน
 - 4.1.3 การวิเคราะห์ขนาดทางสัญจร
- 4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในแต่ละส่วน
 - 4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่
 - 4.2.2 การวิเคราะห์การแบ่งกันของแต่ละพื้นที่
 - 4.2.3 การวิเคราะห์พื้นที่ทับซ้อน
- 4.3 การวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมของผู้ใช้พื้นที่
- 4.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้สอยพื้นที่ภายใน
 - 4.4.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของขนาดพื้นที่
 - 4.4.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจขนาดทางสัญจร
 - 4.4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของพื้นที่ทับซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะพื้นที่ และพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

การวิเคราะห์ลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งพื้นที่การเข้าถึงของพื้นที่ และขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในสถานบริการ

4.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และข้อมูลทั่วไป

การวิเคราะห์ลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งของตัวอาคารของแต่ละสถานบริการ แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบของสถานบริการทั้ง 6 แห่ง

สถานบริการ 1

1. สถานที่ตั้ง

อยู่ที่ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยอาคารจะตั้งอยู่ในพื้นที่ย่านเขตชุมชน และตลาด เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์พบว่าผู้ประกอบการเป็นเจ้าของอาคาร

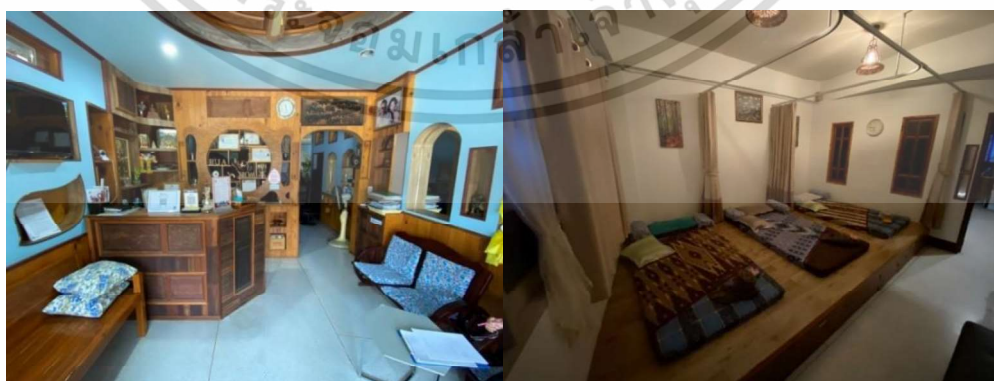
2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ

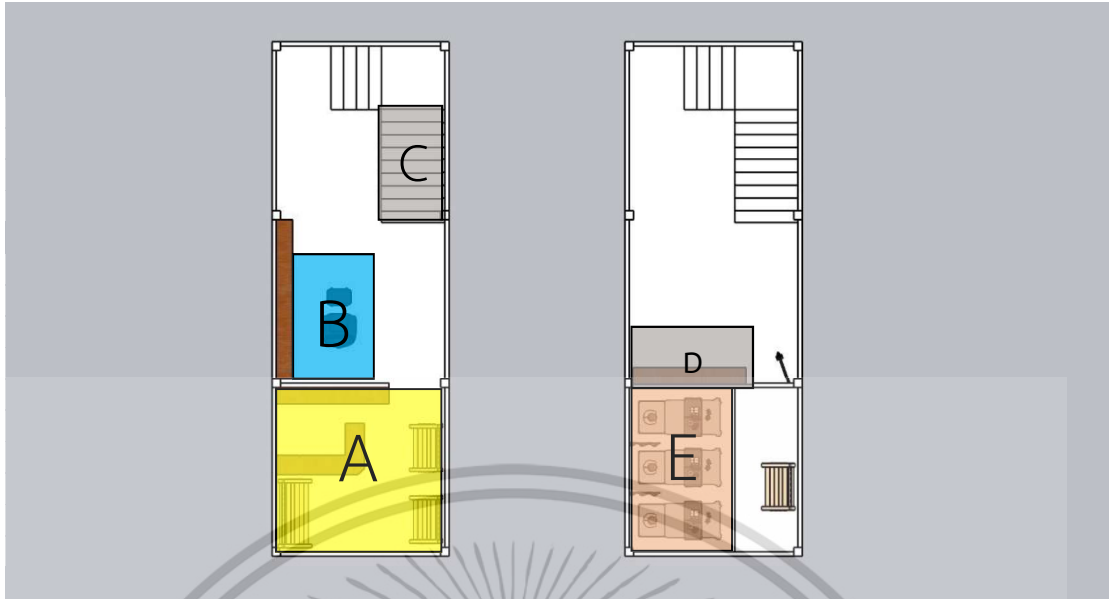
ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ พื้นที่นวดแผนไทย

ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 4.1 ภายในสถานบริการที่ 1 ชั้น 1 และชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน B พื้นที่นวดฝ่าเท้า
C ห้องน้ำ และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ E พื้นที่นวดแผนไทย

ภาพที่ 4.2 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

- 2.1 A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ประกอบไปด้วย เคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่บริเวณด้านหน้า ซึ่งจะมีเก้าอี้นั่งพักผ่อน โดยด้านหลังเคาน์เตอร์จะเป็นชั้นวางเก็บเอกสาร และชั้นโชว์ประกาศสัญญาบัตร
- 2.2 B พื้นที่นวดฝ่าเท้า ประกอบไปด้วยเตียงขนาด 1 เตียงอยู่ชั้น 1 บริเวณหลังเคาน์เตอร์ และพื้นที่พักผ่อน
- 2.3 C ห้องน้ำ จะอยู่ใต้บันไดทางขึ้นชั้น 2
- 2.4 D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ จะอยู่ชั้น 2 บริเวณหน้าทางเข้าพื้นที่นวด
- 2.5 E พื้นที่นวดแผนไทย ประกอบไปด้วยเบาะขนาดจำนวน 3 เบาะซึ่งจะอยู่ชั้นที่ 2 จัดพื้นที่เป็นห้องนวดเฉพาะ และแบ่งกันระหว่างพื้นที่นวดโดยใช้มานในการกั้นพื้นที่

ในส่วนของพื้นที่นวดแผนไทยนั้น จะตั้งอยู่ในชั้นที่ 2 จะเป็นพื้นที่นวดแผนไทยมีจำนวน 3 เตียง แบ่งกันพื้นที่โดยมาน เพราะต้องการให้ผู้ที่มาใช้บริการมีความสงบ ผ่อนคลาย จากเสียงรบกวนภายนอกที่อาจเข้ามาภายในจากการเปิดประตูเข้าออก โดยการเข้าถึงพื้นที่ในส่วนนวดแผนไทยนั้นจะผ่านพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ ตามลำดับ ซึ่งแบ่งกันพื้นที่ด้วยเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 2

1. สถานที่ตั้ง

ที่ตั้งอยู่ที่ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น ตั้งอยู่ไกลจากเขตชุมชน โดยร้านจะตั้งอยู่ในบริเวณ 4 แยกที่เป็นทางผ่านไปสถานที่ท่องเที่ยว และเป็นเส้นทางเลี่ยงเมือง

2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย พื้นที่นวด พื้นที่นวดฝ่าเท้า พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ ห้องน้ำ

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

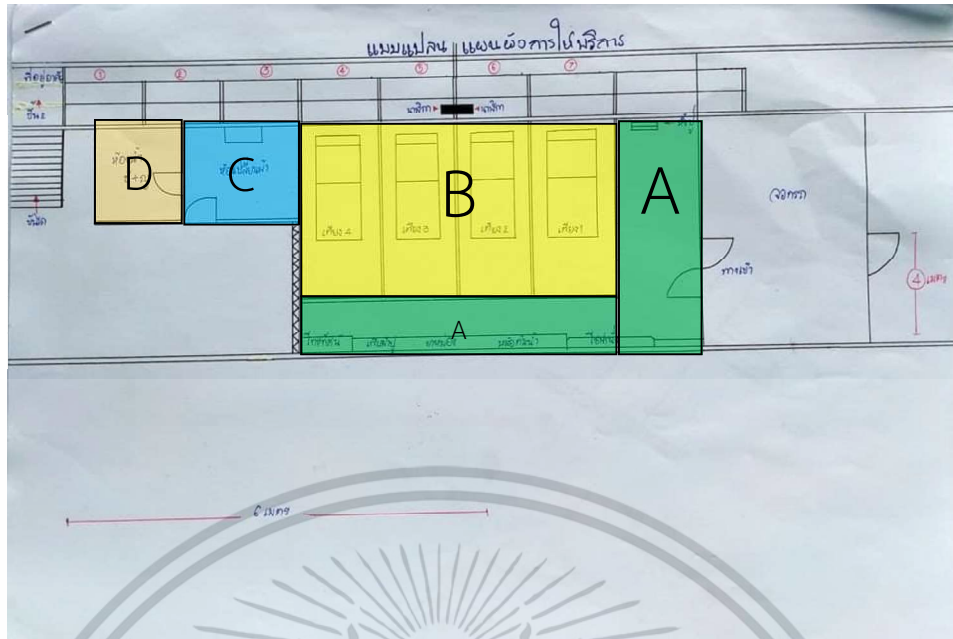
ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 4.3 ภายในสถานบริการ 2

(ที่มา: https://www.facebook.com/a.aonnm/photos?locale=th_TH)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน B พื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่นวดฝ่าเท้า
C พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า และพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ D ห้องน้ำ

ภาพที่ 4.4 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

(ที่มา: https://www.facebook.com/a.aonnm/photos?locale=th_TH)

2.1 A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ประกอบไปด้วยเก้าอี้พักผ่อน มีชั้นวางเก็บเอกสาร และชั้นโชว์ประกาศสัญญาบัตร

2.2 B พื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่นวดฝ่าเท้าจะเป็นการใช้พื้นที่ร่วมกัน ประกอบไปด้วยเตียงนวด จำนวน 4 เตียง

2.3 C พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า และพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์จะอยู่หลังพื้นที่นวดแผนไทยมีลิ้นชักเกอร์เก็บอุปกรณ์ และเสื้อผ้า

2.4 D ห้องน้ำ จะอยู่ได้บันไดทางขึ้นชั้น 2

ในส่วนของการจัดพื้นที่ภายในของสถานบริการที่ 2 นั้น จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์พบว่าผู้ประกอบการเป็นเจ้าของอาคาร ซึ่งใช้พื้นที่ในการให้บริการอยู่ที่ 1 ชั้น โดยจะมีพื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวดแผนไทย พื้นที่นวดฝ่าเท้า พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ และห้องน้ำ ซึ่งพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่นวดฝ่าเท้า จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่าพื้นที่นวดฝ่าเท้ายังไม่มีพื้นที่ในส่วนนี้โดยเฉพาะ ซึ่งจะเป็นการใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าจะอยู่ติดกับห้องน้ำได้บันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 3

1. สถานที่ตั้ง

ที่ตั้งอยู่ที่ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ตั้งอยู่ในย่านชุมชน และตลาด เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น

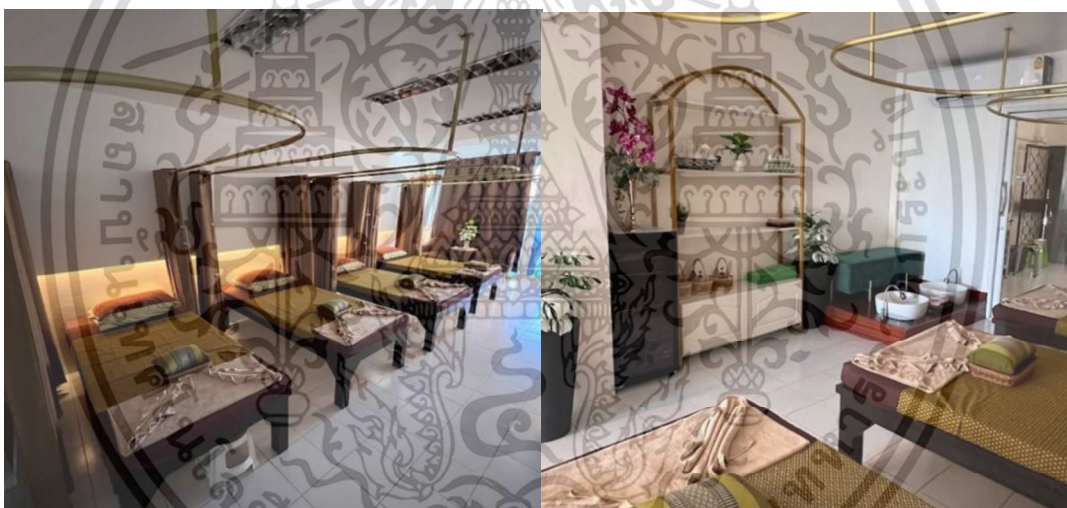
2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวด พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

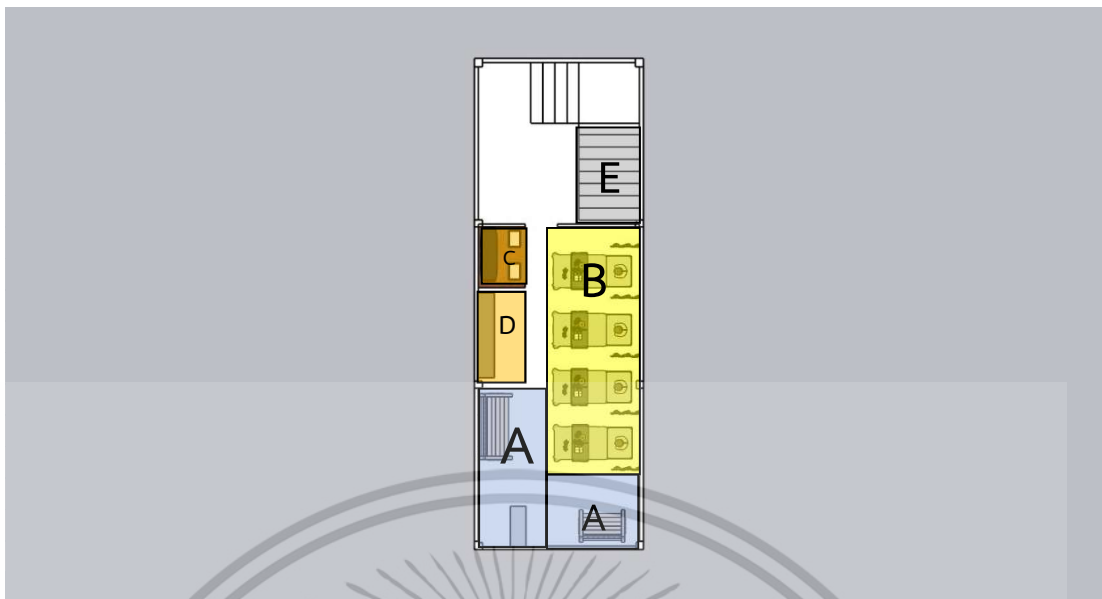
ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 4.5 ภายในสถานบริการ 3

(ที่มา: <https://www.facebook.com/jirathaimassage2/photos>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย B พื้นที่นวดแผนไทย
C พื้นที่นวดฝ่าเท้า D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ E ห้องน้ำ และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า

ภาพที่ 4.6 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

2.1 A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย ประกอบไปด้วยเคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่ใกล้ประตูทางเข้า ซึ่งจะมีเก้าอี้นั่งพักคอย อยู่บริเวณด้านข้างเคาน์เตอร์ต้อนรับ

2.2 B พื้นที่นวดแผนไทย ประกอบไปด้วยเตียงนวดจำนวน 4 เตียง และแบ่งกันระหว่างพื้นที่นวดโดยใช้มานในการกั้นพื้นที่

2.3 C พื้นที่นวดฝ่าเท้า ประกอบไปด้วยเบาะนั่ง 1 ชุด และอ่างแช่เท้า จำนวน 2 อ่าง เป็นพื้นที่เฉพาะนวดฝ่าเท้าเท่านั้น

2.4 D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ จะอยู่บริเวณด้านข้างพื้นที่นวดฝ่าเท้า

2.5 E ห้องน้ำ และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าจะอยู่ใต้บันไดทางขึ้นชั้น 2

จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล ซึ่งใช้พื้นที่ในการให้บริการอยู่ที่ 1 ชั้น จะเป็นพื้นที่นวดแผนไทยที่เป็นเตียงแยกจากกันจำนวน 4 เตียง และแบ่งกันพื้นที่ด้วยมาน มีพื้นที่นวดฝ่าเท้าจำนวน 2 ที่พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าจะใช้ร่วมกับห้องน้ำ และในส่วนพื้นที่ชั้นที่ 2 และชั้น 3 จะเป็นพื้นที่อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 4

1. สถานที่ตั้ง

ที่ตั้งอยู่ที่ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอลำลูกหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ในเขตใกล้โรงงานอุตสาหกรรม เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น

2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

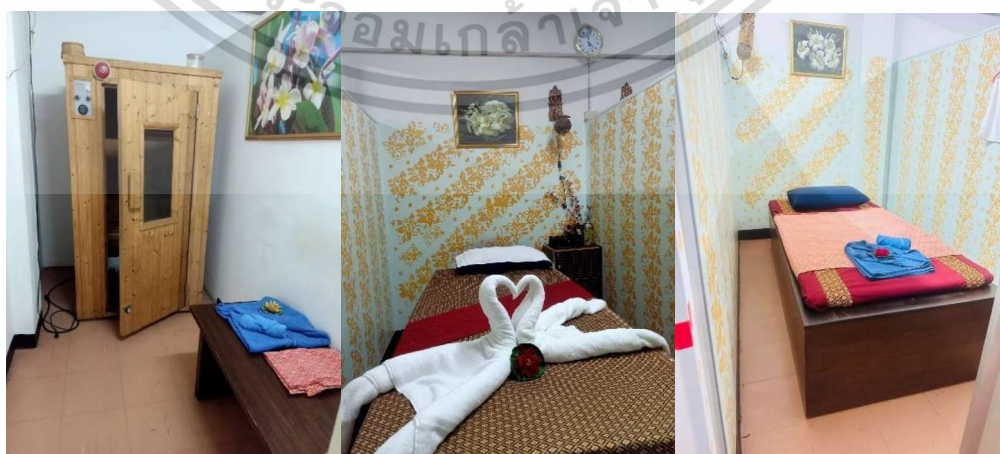
ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับแขก พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวดแผนไทย พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่นวดอโรม่า และพื้นที่ตู้อบสมุนไพร

ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

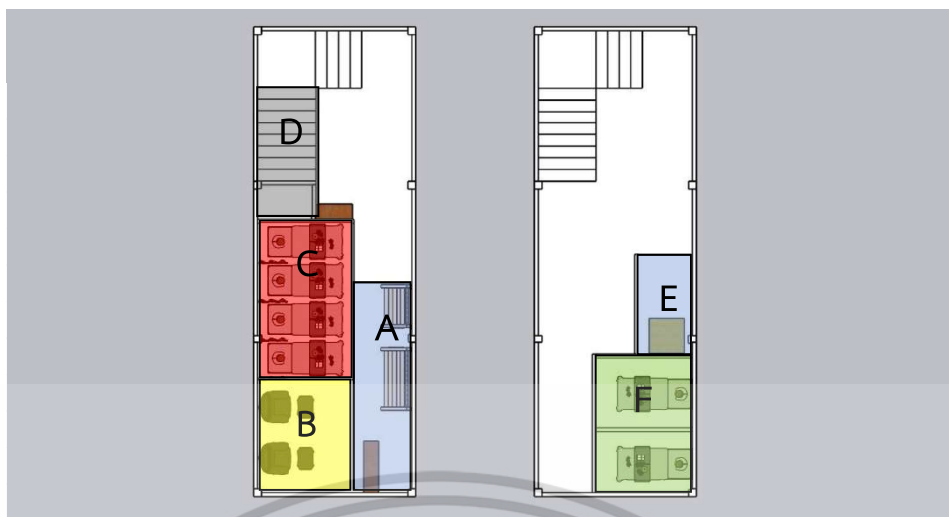

ภาพที่ 4.7 ภายในสถานบริการ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 4.8 ภายในสถานบริการ 4 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย B พื้นที่นวดฝ่าเท้า
C พื้นที่นวดแผนไทย D ห้องน้ำ E พื้นที่ตู้อบสมุนไพร F พื้นที่นวดโรม่า

ภาพที่ 4.9 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

2.1 A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย ประกอบไปด้วย เคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่ใกล้ประตูทางเข้า ซึ่งจะมีเก้าอี้นั่งพักคอยอยู่ด้านข้าง โดยด้านหลังเคาน์เตอร์จะเป็นชั้นวางเก็บเอกสาร และชั้นโชว์ประกาศสัญญาบัตร

2.2 B พื้นที่นวดฝ่าเท้า ประกอบไปด้วยเตียงขนาด 2 เตียงอยู่ชั้น 1 บริเวณพื้นที่ต้อนรับ

2.3 C พื้นที่นวดแผนไทย ประกอบไปด้วยเบาะขนาดจำนวน 4 เบาะ แบ่งกันระหว่างพื้นที่นวดโดยใช้มานในการกันพื้นที่

2.4 D ห้องน้ำ จะอยู่ใต้บันไดทางขึ้นชั้น 2

2.5 E พื้นที่ตู้อบสมุนไพร จะอยู่ชั้น 2 ด้านในสุดของพื้นที่นวดโรม่า

2.6 F พื้นที่นวดโรม่า จะอยู่ชั้น 2 แบ่งเป็นห้อง 2 ห้อง

จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล โดยใช้พื้นที่ในการให้บริการอยู่ที่ 2 ชั้น พื้นที่ชั้นที่ 1 มีพื้นที่นวดแผนไทยจำนวน 4 เตียง พื้นที่นวดฝ่าเท้าจำนวน 2 ที่ และในส่วนของพื้นที่ชั้นที่ 2 จะแบ่งเป็นพื้นที่นวดโรม่าจำนวน 2 เตียง และพื้นที่ตู้อบสมุนไพร 1 ตู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 5

1. สถานที่ตั้ง

ที่ตั้งอยู่ที่ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอลำลูกหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ในเขตใกล้โรงงานอุตสาหกรรม เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น

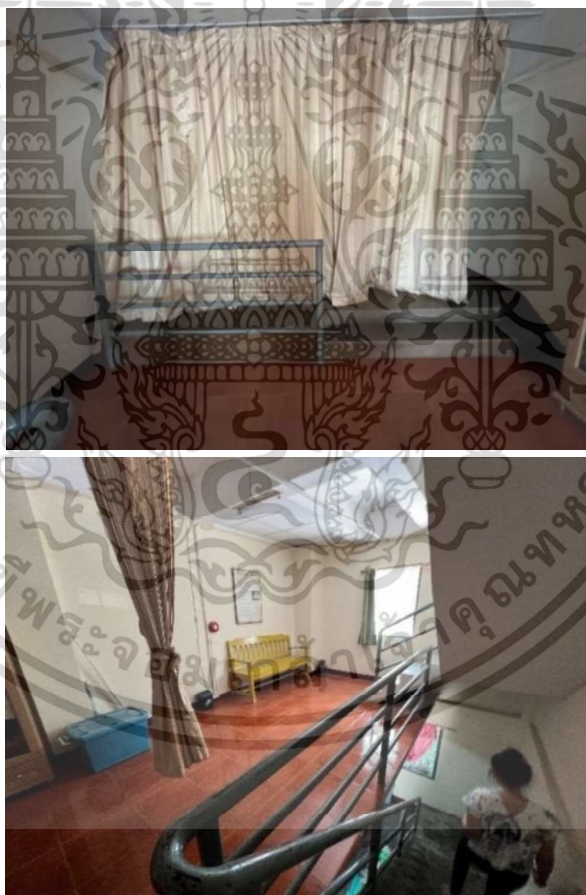
2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับแขก พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ

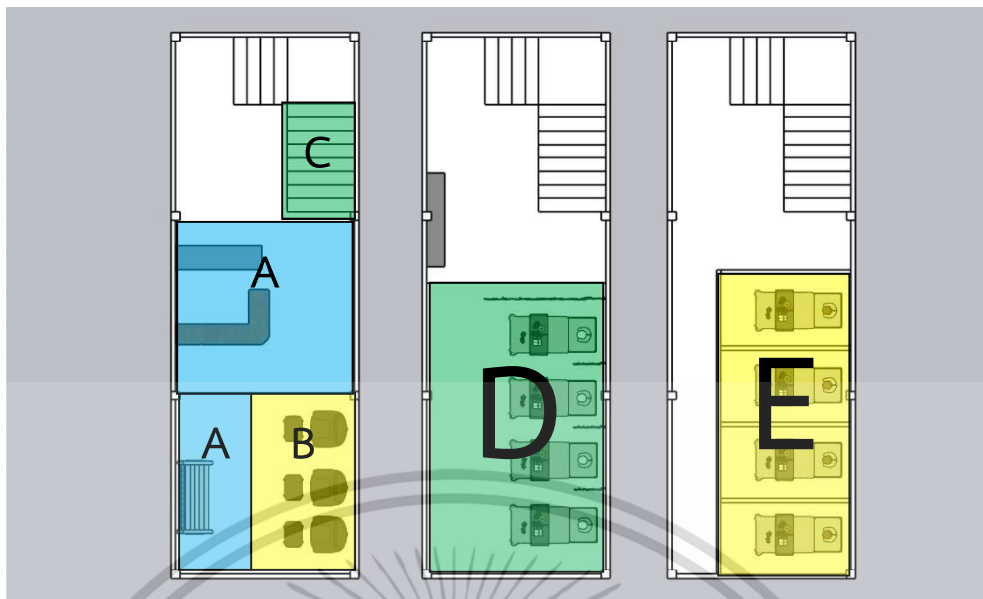
ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่นวดแผนไทย

ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่นวดอโรมา

ภาพที่ 4.10 ภายในสถานบริการ 5 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน B พื้นที่นวดฝ่าเท้า
C ห้องน้ำ D พื้นที่นวดแผนไทย E พื้นที่นวดโรม่า
ภาพที่ 4.11 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

2.1 A พื้นที่นวดฝ่าเท้า ประกอบด้วยเตียงขนาด 2 เตียงอยู่ชั้น 1 บริเวณหน้าเคาน์เตอร์ และพื้นที่ต้อนรับ

2.2 B พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ประกอบด้วย เคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่หลังพื้นที่นวดฝ่าเท้า ซึ่งจะมีเก้าอี้นั่งพักผ่อน โดยด้านหลังเคาน์เตอร์จะเป็นชั้นวางเก็บเอกสาร และชั้นโชว์ประกาศสัญญาบัตร

2.3 C ห้องน้ำ จะอยู่ใต้บันไดทางขึ้นชั้น 2

2.4 D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ จะเป็นตู้อยู่ชั้น 2 บริเวณหน้าทางเข้าพื้นที่นวด

2.5 E พื้นที่นวดแผนไทย ประกอบด้วยเบาะขนาดจำนวน 4 เบาะซึ่งจะอยู่ชั้นที่ 2 จัดพื้นที่เป็นห้องนวดเฉพาะ และแบ่งกันระหว่างพื้นที่นวดโดยใช้มานในการกันพื้นที่

2.6 F พื้นที่นวดโรม่า โดยจะแบบออกเป็นห้อง 4 ห้องเพื่อความเป็นส่วนตัว

จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล โดยใช้พื้นที่ในการให้บริการอยู่ที่ 3 ชั้น พื้นที่ชั้นที่ 1 จะเป็นพื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่นวดฝ่าเท้าจำนวน 2 ที่ ในส่วนของพื้นที่ชั้น 2 จะเป็นพื้นที่นวดแผนไทยจำนวน 4 เตียง และพื้นที่ชั้นที่ 3 จะเป็นพื้นที่นวดโรม่าโดยจะแบบออกเป็นห้อง 4 ห้องเพื่อความเป็นส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 6

1. สถานที่ตั้ง

ที่ตั้งอยู่ที่ ตำบลพยอม อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ในเขตชุมชน ติดกับตลาดเป็นทางสัญจรตลอดเวลา ห่างจากถนน 100 เมตร เป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น

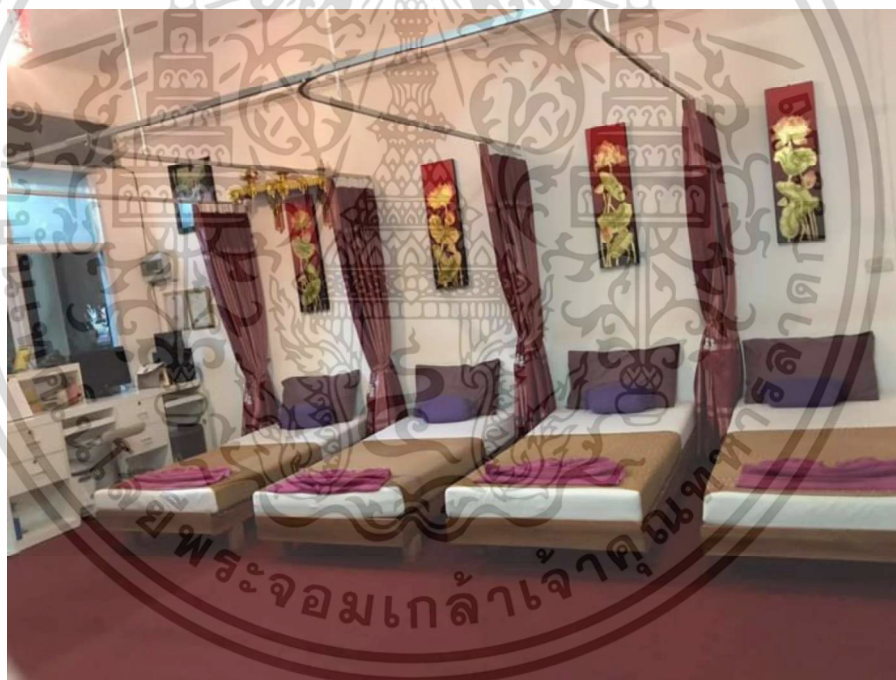
2. ลักษณะของพื้นที่ภายใน

การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในประกอบไปด้วยพื้นที่ที่มีลักษณะดังนี้

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย พื้นที่ต้อนรับแขก พื้นที่พักผ่อน พื้นที่นวด พื้นที่นวดฝ่าเท้า ห้องน้ำ

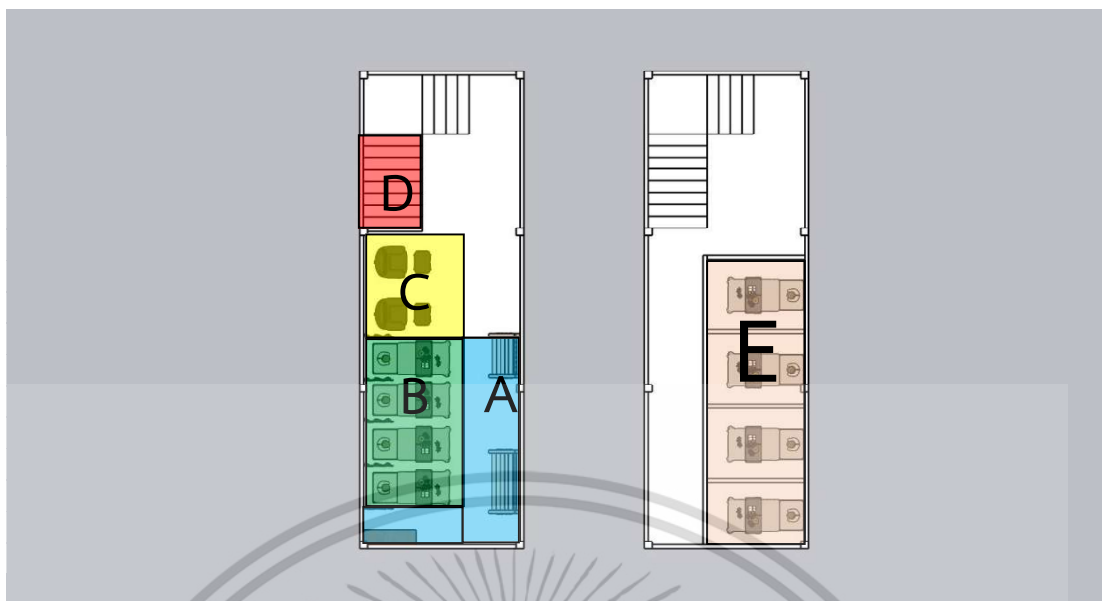
ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย พื้นที่นวดโรม่า

ชั้นที่ 3 ประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัย

ภาพที่ 4.12 ภายในสถานบริการ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน B พื้นที่นวดแผนไทย

C พื้นที่นวดฝ่าเท้า D ห้องน้ำ F พื้นที่นวดอโรมา

ภาพที่ 4.13 แสดงตำแหน่งพื้นที่ภายในอาคารพาณิชย์

2.1 A พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ประกอบด้วย เคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่ใกล้ประตูทางเข้า ซึ่งจะมีเก้าอี้นั่งพักผ่อน อยู่บริเวณด้านข้างเคาน์เตอร์ต้อนรับ

2.2 B พื้นที่นวดแผนไทย ประกอบด้วยเตียงนวดจำนวน 4 เตียง และแบ่งกันระหว่างพื้นที่นวดโดยใช้มานในการกั้นพื้นที่

2.3 C พื้นที่นวดฝ่าเท้า ประกอบด้วยเบาะนั่ง 1 ชุด และอ่างแช่เท้า จำนวน 2 อ่าง เป็นพื้นที่เฉพาะนวดฝ่าเท้าเท่านั้น

2.4 D พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ จะอยู่บริเวณด้านข้างพื้นที่นวดฝ่าเท้า

2.5 E ห้องน้ำ และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า จะอยู่ได้บันไดทางขึ้นชั้น 2

2.5 F พื้นที่นวดอโรมา อยู่ชั้นที่ 2 แบ่งออกเป็น 4 ห้อง

จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่าใช้พื้นที่ในการให้บริการอยู่ที่ 2 ชั้น โดยพื้นที่ชั้นที่ 1 จะเป็นพื้นที่นวดแผนไทยจำนวน 4 เตียง และมีพื้นที่นวดฝ่าเท้าจำนวน 2 ที่ และในส่วนพื้นที่ชั้นที่ 2 จะเป็นพื้นที่นวดอโรมา และชั้น 3 จะเป็นพื้นที่อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 การวิเคราะห์ขนาดของพื้นที่ภายในแต่ละส่วน

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของแต่ละแห่ง ซึ่งผลจากการเก็บข้อมูลพบว่าในแต่ละพื้นที่มีขนาดที่แตกต่างกันออกไป โดยจากการสำรวจมีบางพื้นที่ที่ไม่มีการแบ่งกันพื้นที่อย่างชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยจึงใช้การกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามการจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นหลัก และสามารถจำแนกขนาดของพื้นที่ใช้สอยได้ดังนี้ (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงขนาดของพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

พื้นที่ต่างๆภายในอาคาร		สถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์					
		1	2	3	4	5	6
ขนาดของพื้นที่ต่างๆ (ตร.ม.)	พื้นที่ต้อนรับ/พักคอย	12	9	7.5	7.5	24	10
	พื้นที่นวดแผนไทย	11	12	12.8	8.8	12	11
	พื้นที่ตู้อบสมุนไพร	-	-	-	1.98	-	-
	พื้นที่นวดฝ่าเท้า	3	ใช้ร่วมกับพื้นที่นวด	2.25	5	8	5
	พื้นที่นวดอโรม่า	ใช้ร่วมกับพื้นที่นวด	ใช้ร่วมกับพื้นที่นวด	ใช้ร่วมกับพื้นที่นวด	11	17.42	17
	พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า	ใช้ร่วมกับห้องน้ำ	1.44	ใช้ร่วมกับห้องน้ำ	ใช้ร่วมกับห้องน้ำ	ใช้ร่วมกับห้องน้ำ	ใช้ร่วมกับห้องน้ำ

- พื้นที่ต้อนรับ/พักคอย เป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้บริการรอเพื่อเข้ารับบริการพบว่าสถานบริการที่มีพื้นที่นวดแยกออกจากชั้นที่ 1 จะมีพื้นที่ต้อนรับของสถานบริการนวดแผนไทยที่เป็นกรณีศึกษามีพื้นที่น้อยที่สุดอยู่ที่ 12 ตร.ม. มากสุดอยู่ที่ 24 ตร.ม
- พื้นที่นวดแผนไทย ซึ่งจากการเปรียบเทียบพื้นที่แล้วจะเห็นได้ว่าขนาดของพื้นที่นวดขึ้นอยู่กับจำนวนเตียงที่ถูกจัดวางโดยส่วนใหญ่จะมีการจัดวางเตียงประมาณ 3-4 เตียง ใช้พื้นที่โดยเฉพาะบริเวณรอบเตียงรวม (9 - 12 ตร.ม.)
- พื้นที่ตู้อบสมุนไพร พบว่าจะมีเพียงสถานบริการเดียวเท่านั้นที่ให้บริการตู้อบสมุนไพร คือสถานบริการ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่นวดฝ่าเท้า พบว่าเกือบทุกสถานบริการจะมีเก้าอี้นั่ง 2 ที่ โดยส่วนใหญ่จะจัดอยู่ที่ด้านหน้าร้าน โดยจะมีขนาดพื้นที่อยู่ที่ประมาณ 2.25 – 8 ตร.ม. ยกเว้นสถานบริการ 2 ที่ใช้พื้นที่นวดฝ่าเท้าร่วมกับพื้นที่นวด
- พื้นที่นวดอโรมา บางสถานบริการพื้นที่นี้จะถูกจัดเป็นห้องอย่างชัดเจนมีทางเข้าออก และขนาดพื้นที่เกือบจะเท่าๆ กันทุกสถานบริการ
- พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า จะมีเพียงสถานบริการ 2 เท่านั้นที่มีพื้นที่เฉพาะขนาดพื้นที่อยู่ที่ 1.44 ตร.ม. สถานบริการอื่นๆ จะใช้ร่วมกับห้องน้ำ หรือพื้นที่นวดที่จัดเป็นห้องๆ

4.1.3 การวิเคราะห์ขนาดทางสัญจร

จากการลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูล ศึกษาสภาพแวดล้อมของขนาดทางสัญจรสถานบริการนวดแผนไทยทั้ง 6 แห่ง โดยจะแบ่งทางสัญจรตามลักษณะการใช้งานหลัก คือ ทางสัญจรทั่วไป และทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน เพื่อเปรียบเทียบขนาดของทางสัญจรแต่ละสถานบริการ ซึ่งจะสามารถจำแนกขนาดของทางสัญจรได้ดังนี้

1. ทางสัญจรทั่วไป

- ทางสัญจรหลัก

คือทางเดินที่มีการใช้เชื่อมจากพื้นที่หนึ่งไปอีกพื้นที่หนึ่งเป็นประจำซ้ำๆ

- ทางสัญจรรอง

คือทางเดินที่มีการใช้เชื่อมจากพื้นที่หนึ่งไปอีกพื้นที่หนึ่งเป็นบ้างบางครั้ง หรือทางสัญจรที่มีการใช้กิจกรรมนั้นๆ

2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน

คือทางเดินที่จะถูกใช้เมื่อเกิดการให้บริการทำกิจกรรมนั้นๆ

สถานบริการ 1

1. ทางสัญจรทั่วไป

- ทางสัญจรหลัก 1.20 – 1.50 ม.
- ทางสัญจรรอง 0.80 – 1.00 ม.

2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน

- ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.40 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 ทางสัญจรทั่วไป

ภาพที่ 4.15 ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเตียง

ทางสัญจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า และทางเดินหลังพื้นที่ต้อนรับ ขนาดพื้นที่ทางสัญจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดยวัดระยะได้ 1.20 – 1.50 เมตร ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัญจรที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.40 เมตร

สถานบริการ 2

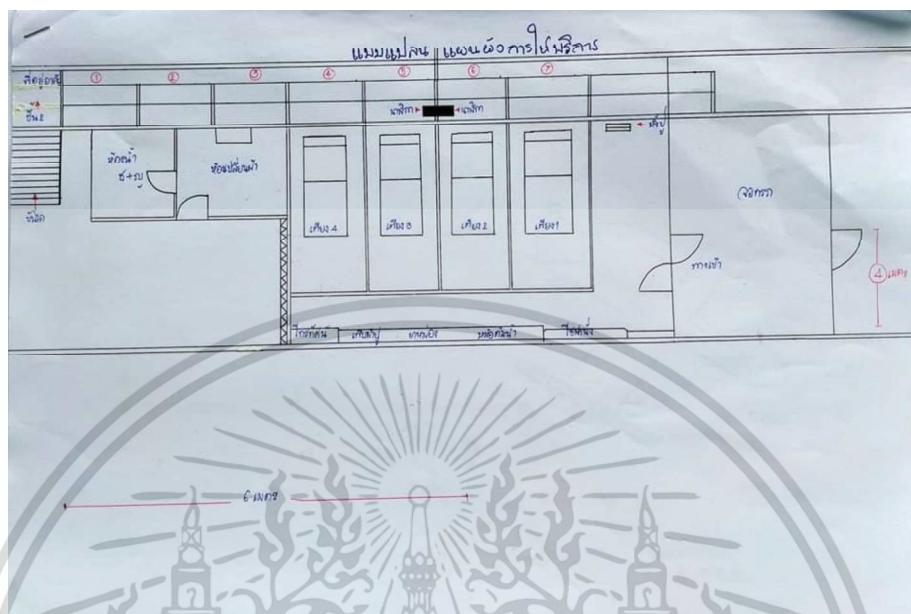
1. ทางสัญจรทั่วไป

- ทางสัญจรหลัก 1.30 – 1.60 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทางสัญจรบริเวณข้างเคียง หรือระหว่างเครื่องเรือน

- ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.40 ม.

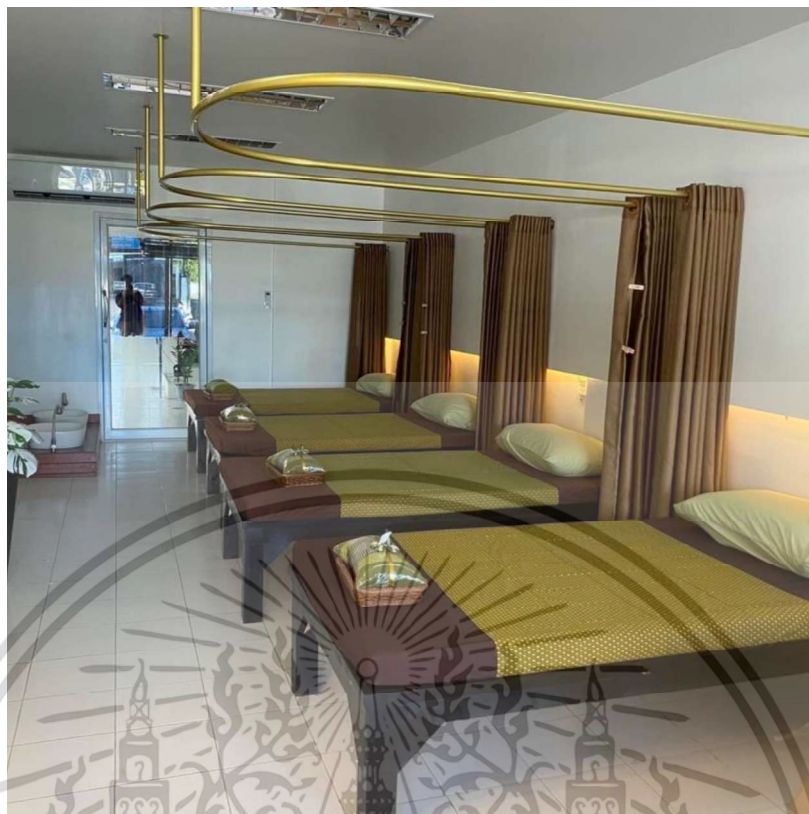
ภาพที่ 4.16 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเคียง

ทางสัญจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า และทางเดินยังพื้นที่ต่างๆ ขนาดพื้นที่ทางสัญจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดยวัดระยะได้ 1.30 – 1.60 เมตร ทางสัญจรบริเวณข้างเคียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัญจรที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.40 เมตร

สถานบริการ 3

1. ทางสัญจรทั่วไป
 - ทางสัญจรหลัก 1.00 – 1.40 ม.
2. ทางสัญจรบริเวณข้างเคียง หรือระหว่างเครื่องเรือน
 - ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.40 – 0.50ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

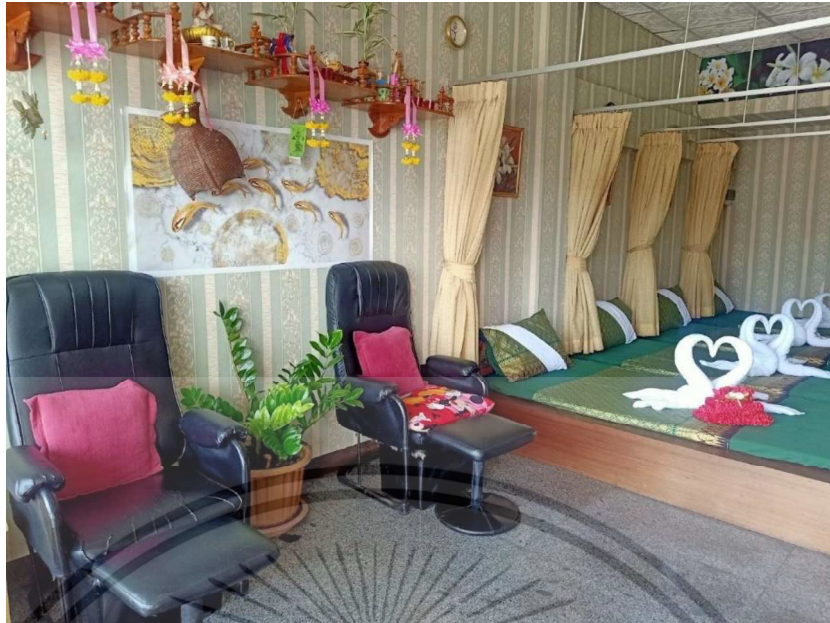
ภาพที่ 4.17 ทางสัญจรทั่วไป ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเตียง

ทางสัญจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า และทางเดินยังพื้นที่ต่างๆ ขนาดพื้นที่ทางสัญจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดยวัดระยะได้ 1.00 – 1.40 เมตร ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัญจรที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.40 – 0.50 เมตร

สถานบริการ 4

1. ทางสัญจรทั่วไป
 - ทางสัญจรหลัก 1.50 – 1.60 ม.
 - ทางสัญจรรอง 0.70 – 1.00 ม.
2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน
 - ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.10 – 0.40 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ทางสัจจรทั่วไป และทางสัจจรบริเวณข้างเตียง

ภาพที่ 4.19 ทางสัจจรรอง และทางสัจจรบริเวณข้างเตียง

ทางสัจจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า ขนาดพื้นที่ทางสัจจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดย
วัดระยะได้ 1.50 – 1.60 เมตร ทางสัจจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัจจร
ที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.10 – 0.40 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 5

1. ทางสัญจรทั่วไป
 - ทางสัญจรหลัก 1.80 – 2.00 ม.
 - ทางสัญจรรอง 1.10 ม.
2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน
 - ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.20 – 0.60 ม.

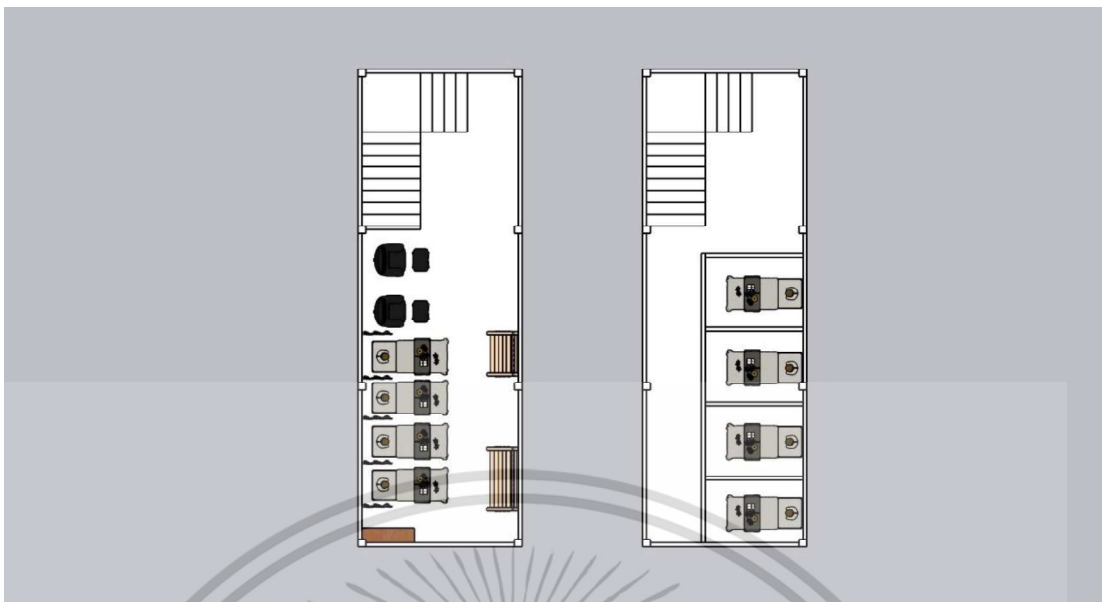
ภาพที่ 4.20 ทางสัญจรหลัก ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเตียง

ทางสัญจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า และทางเดินหลักไปยังพื้นที่ต่างๆ ขนาดพื้นที่ทางสัญจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดยวัดระยะได้ 1.80 – 2.00 เมตร ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัญจรที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.20 – 0.60 เมตร

สถานบริการ 6

1. ทางสัญจรทั่วไป
 - ทางสัญจรหลัก 1.00 – 1.50 ม.
 - ทางสัญจรรอง 0.50 – 1.00 ม.
2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน
 - ทางสัญจรบริเวณเครื่องเรือน 0.20 – 0.40 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 ทางสัญจรหลัก ทางสัญจรรอง และทางสัญจรบริเวณข้างเตียง

ทางสัญจรหลักที่กว้างที่สุด บริเวณทางเข้า และทางเดินหลังพื้นที่ต้อนรับ ขนาดพื้นที่ทางสัญจรหลักที่วัดเฉพาะทางเดินโดยวัดระยะได้ 1.00 – 1.50 เมตร ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน จะเป็นทางสัญจรที่ใช้เมื่อมีการให้บริการโดยวัดระยะได้ 0.20 - 0.40 เมตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดทางสัญจรภายในสถานบริการทั้ง 6 แห่ง และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันรูปแบบกิจกรรม โดยแต่ละพื้นที่ทางสัญจรหลักจะอยู่ที่ประมาณ 1.00 – 1.60 เมตร และทางสัญจรรองจะอยู่ที่ประมาณ ส่วนทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือนจะอยู่ที่ประมาณ 0.10 – 0.60 เมตร เพื่อให้ทราบถึงขนาดสัญจรในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ ที่เป็นกรณีศึกษา

4.2 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในแต่ละส่วน

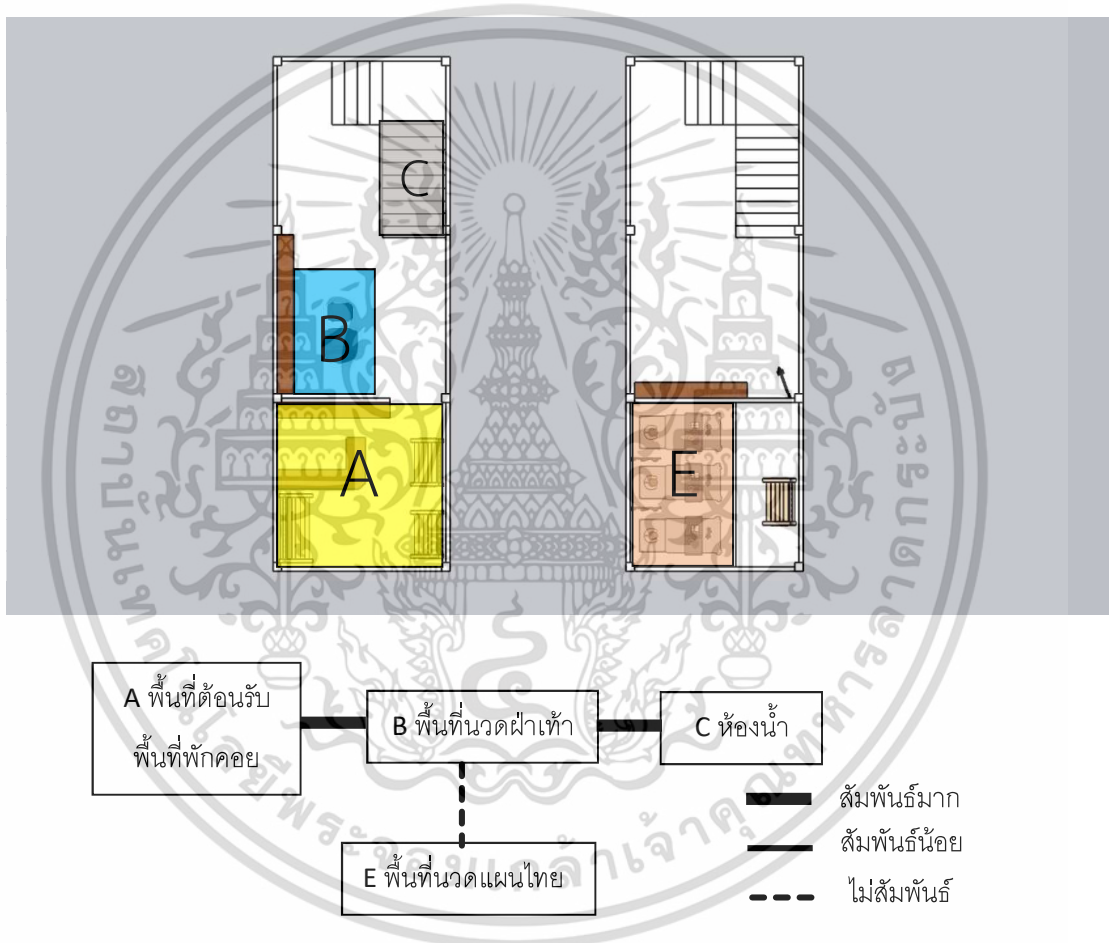
4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่

เป็นการวิเคราะห์ตำแหน่งความสัมพันธ์การจัดวางของพื้นที่ต่างๆ โดยความสัมพันธ์ของพื้นที่มีผลต่อรูปแบบกิจกรรม และใช้ประกอบความพึงพอใจของผู้ใช้งาน โดยจากการสำรวจพื้นที่ภายในสถานบริการสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ A

ภายในของสถานบริการ 1 นั้นมีการจัดสรรพื้นที่แยกชั้นการให้บริการออกจากกันดังนี้
 พื้นที่ชั้นที่ 1 การใช้พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ซึ่งอยู่บริเวณด้านหน้า ทำให้พื้นที่มี
 ความสัมพันธ์ต่อกัน และถัดเข้าไปด้านในมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการนวดฝ่าเท้า
 พื้นที่ชั้นที่ 2 ซึ่งพื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยของอาคารจะไม่มีความสัมพันธ์ใด

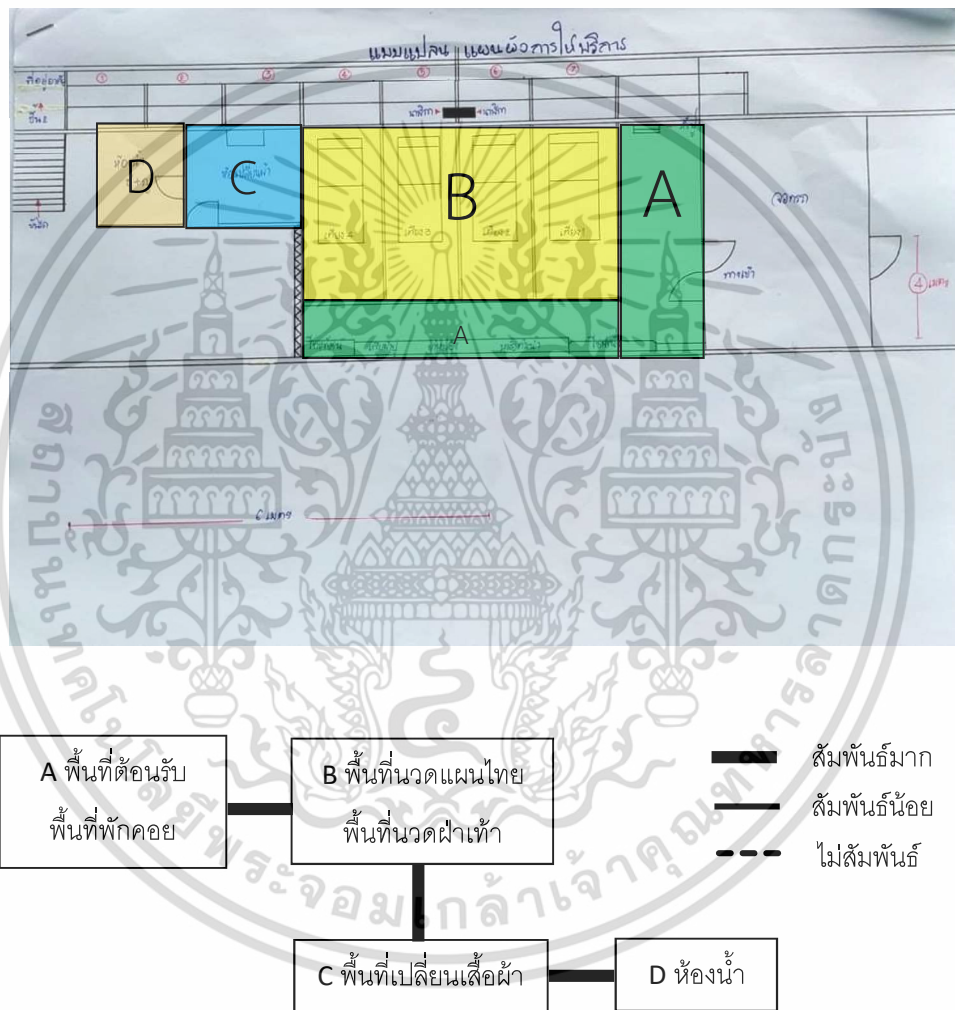

ภาพที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 2

การใช้พื้นที่ต้อนรับ ร่วมกับพื้นที่พักคอย ทำให้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่นวดแผนไทยและพื้นที่นวดฝ่าเท้า ถัดเข้าไปด้านในหลังพื้นที่นวดจะเป็นพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า และห้องน้ำ ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กัน

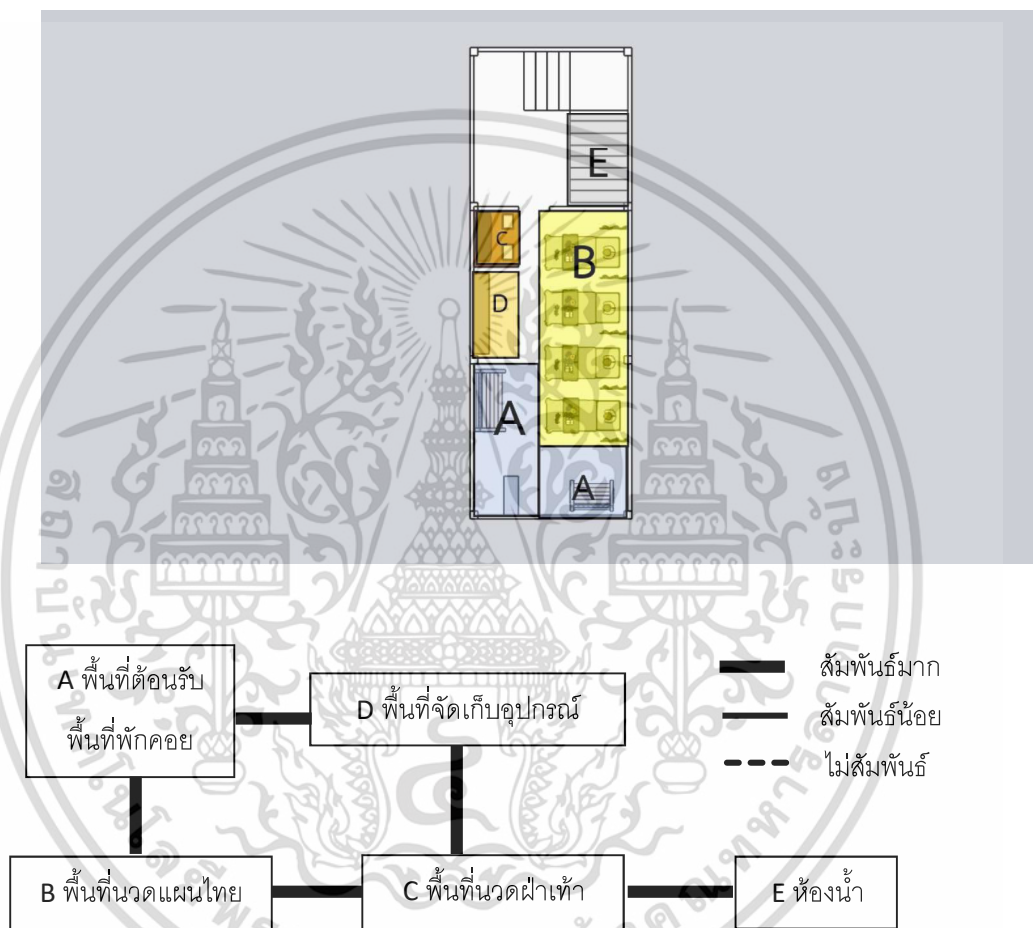

ภาพที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 3

พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่พักคอย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันมากจึงทำให้มีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่นวดแผนไทย และมีพื้นที่นวดฝ่าเท้า ในส่วนด้านในหลังพื้นที่นวดจะเป็นห้องน้ำ

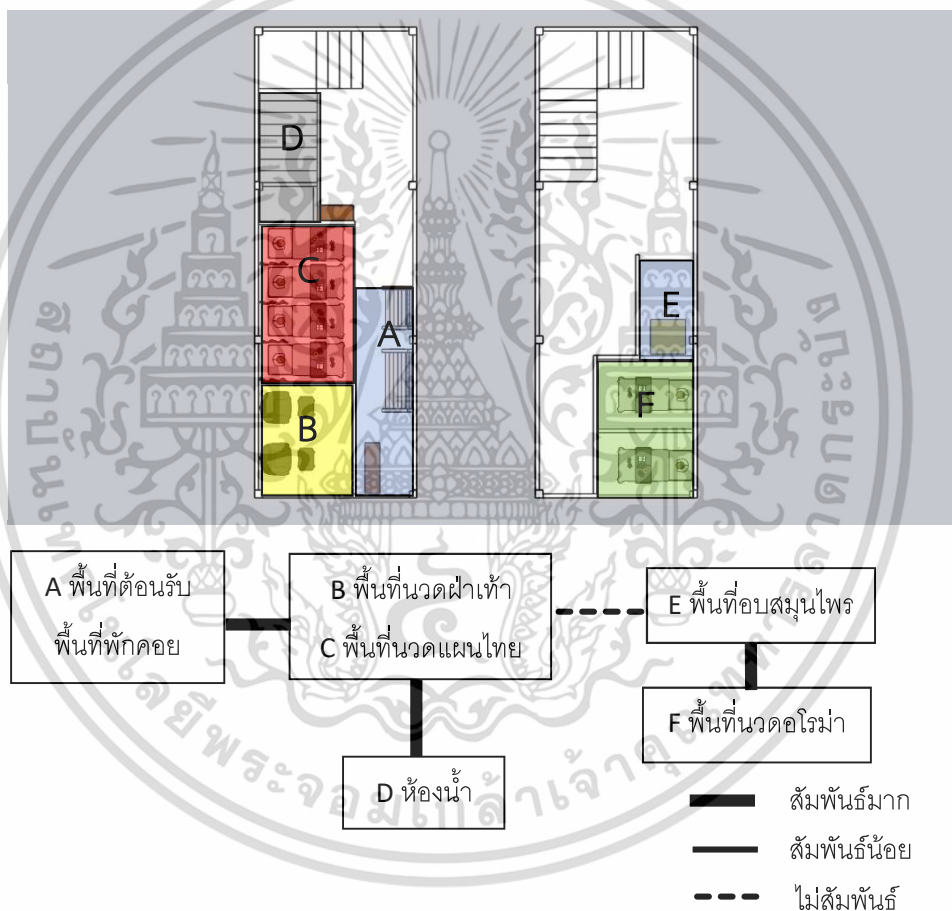
ภาพที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 4

ภายในของสถานบริการ 4 นั้นมีการจัดสรรพื้นที่แยกชั้นการให้บริการออกจากกันดังนี้
พื้นที่ชั้นที่ 1 การใช้พื้นที่พักคอย ร่วมกับพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งอยู่บริเวณด้านหน้า และมีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่นวดแผนไทย

พื้นที่ชั้นที่ 2 ซึ่งจะแยกเป็นพื้นที่ให้บริการนวดอโรมา 2 ห้อง และด้านในสุดจะเป็นพื้นที่ตู้อบสมุนไพร ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กันมาก

ภาพที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 4

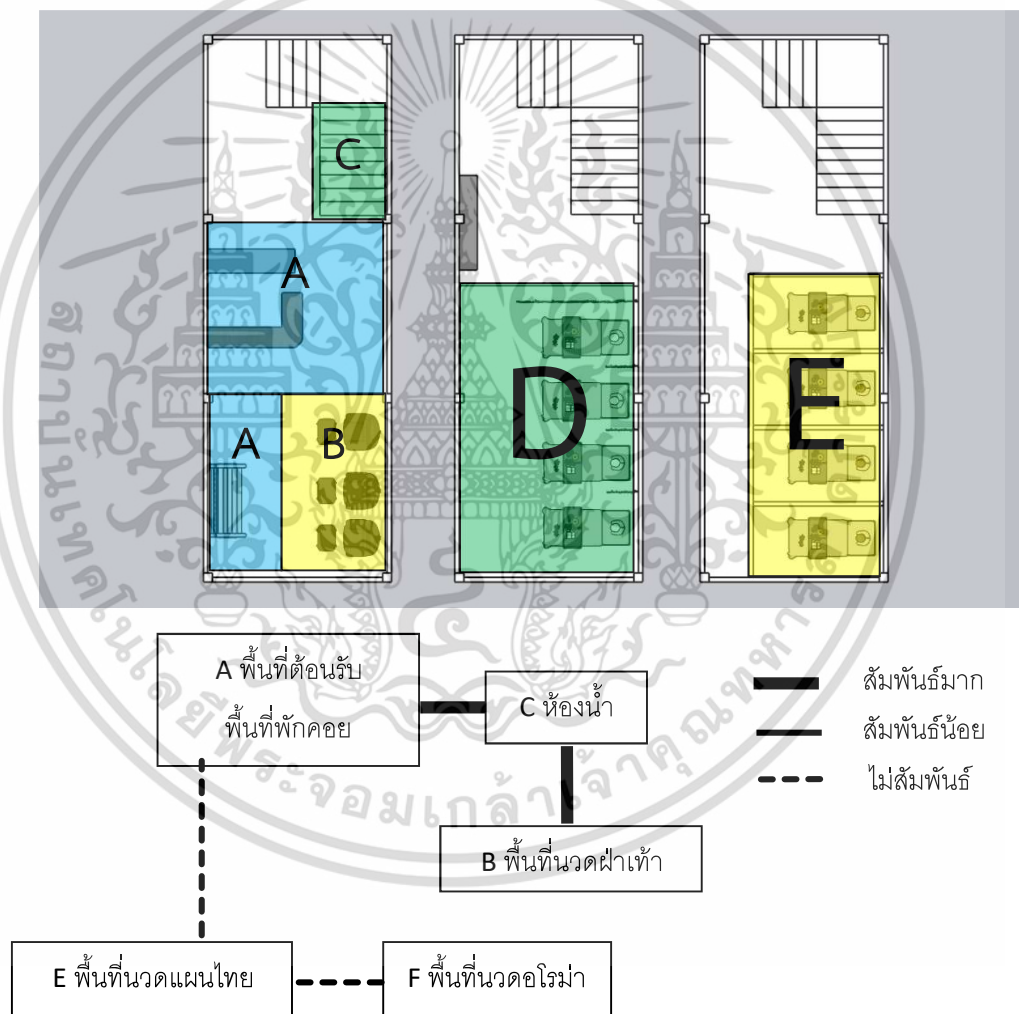
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 5

ภายในของสถานบริการ 5 นั้นมีการจัดสรรพื้นที่แยกชั้นการให้บริการออกจากกันดังนี้
พื้นที่ชั้นที่ 1 การใช้พื้นที่พักคอย ร่วมกับพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งอยู่บริเวณด้านหน้า และมีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่นวดฝ่าเท้า

พื้นที่ชั้นที่ 2 ซึ่งจะแยกเป็นพื้นที่ให้บริการนวดแผนไทยอย่างเดียว

พื้นที่ชั้นที่ 3 ซึ่งจะแยกเป็นพื้นที่ให้บริการนวดโรม่า จะแบ่งออกเป็น 4 ห้อง

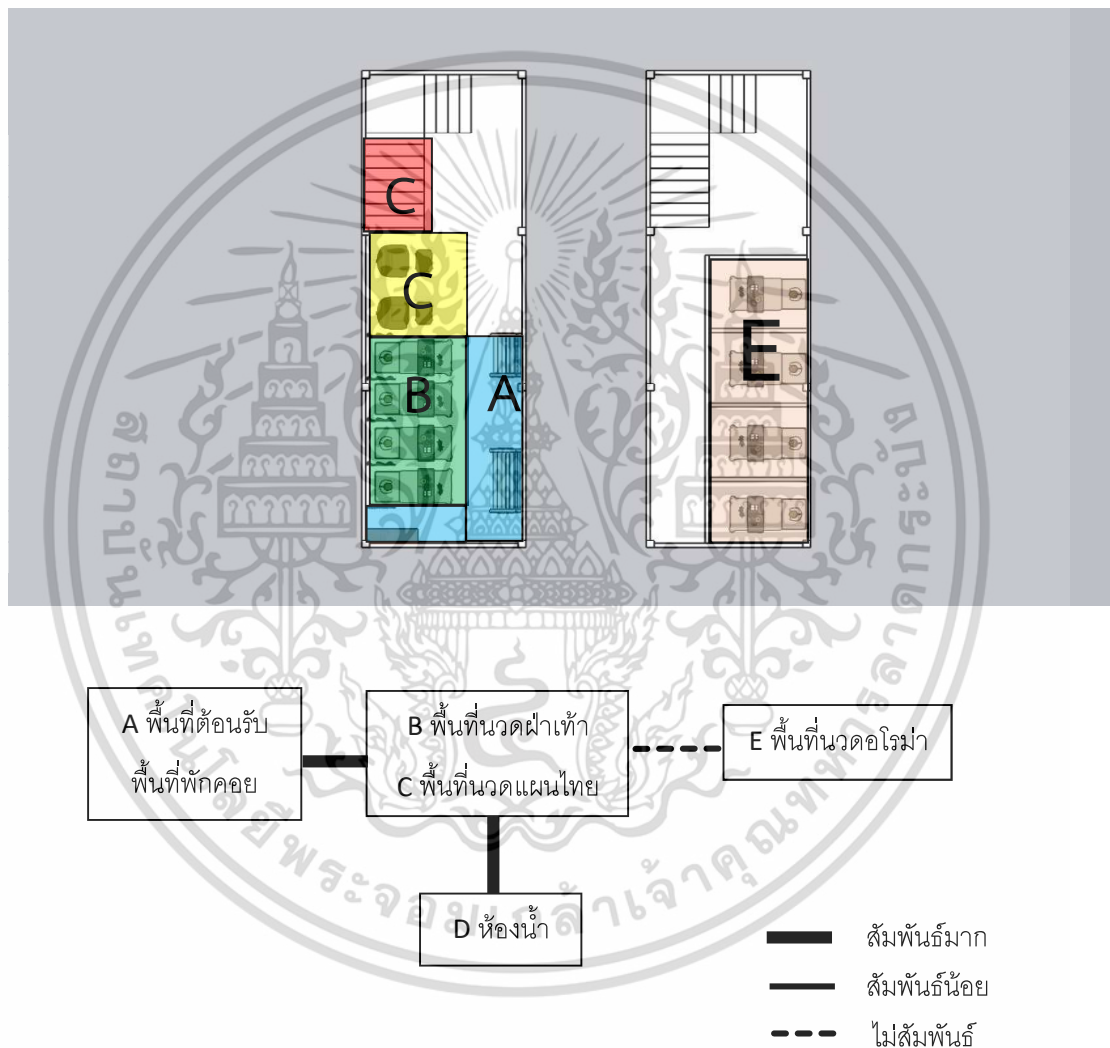

ภาพที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานบริการ 6

พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่พักคอย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันมากจึงทำให้มีความสัมพันธ์มากกับพื้นที่นวดแผนไทย และมีพื้นที่นวดฝ่าเท้า แต่จะมีพื้นที่นวดอโรมาที่ไม่สัมพันธ์กับพื้นที่ใดเพราะอยู่ในบริเวณชั้นที่ 2 ของอาคาร

ภาพที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในสถานบริการ 6

4.2.2 การวิเคราะห์การแบ่งกันของแต่ละพื้นที่

โดยจากการสำรวจมีบางพื้นที่ไม่มีการแบ่งกันพื้นที่อย่างชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยจึงใช้การกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามการจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นหลัก และสามารถจำแนกขนาดของพื้นที่ใช้สอยได้ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.การแบ่งกันด้วยผนังหรือกำแพงอย่างเป็นสัดส่วนของพื้นที่ ที่มีทางเข้า ออก อย่างชัดเจน
- 2.การแบ่งกันพื้นที่ด้วยฉากกั้นหรืออุปกรณ์เครื่องเรือน
- 3.การแบ่งกันพื้นที่ด้วยโต๊ะหรือเครื่องเรือนขนาดเล็ก หรือไม่มีการแบ่งกันเปิดโล่ง

จากการสังเกตพื้นที่ในส่วนใหญ่พื้นที่นวดแผนไทยมีการแบ่งกันพื้นที่ด้วยม่าน พื้นที่นวดโรม่าจะแบ่งกันด้วยผนังแยกออกเป็นห้องๆ ยกเว้นบางพื้นที่นวดโรม่าจะใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่แต่ละส่วนมีรูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างกันทำให้มีการแบ่งกันพื้นที่แตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการแบ่งกันบริเวณพื้นที่ต่างๆ ของภายในสถานบริการบริการทั้ง 6 แห่ง

พื้นที่ต่างๆภายในสถานบริการ	สถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์					
	1	2	3	4	5	6
พื้นที่ต้อนรับ/พักคอย						
พื้นที่นวดแผนไทย						
พื้นที่สูบสมุนไพร	-	-	-		-	-
พื้นที่นวดฝ่าเท้า						
พื้นที่นวดโรม่า						
พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า						

แบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน

แบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือน หรือฉากกั้น

แบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือนขนาดเล็ก หรือเปิดโล่ง

- พื้นที่ต้อนรับ/พื้นที่พักคอย ส่วนใหญ่จะใช้เป็นพื้นที่ร่วมกัน เป็นพื้นที่เปิดโล่ง อยู่บริเวณด้านหน้าทางเข้าสถานบริการ
- พื้นที่นวดแผนไทย จากการสำรวจพื้นที่ทั้งหมดพื้นที่นวดจะมีการแบ่งกันโดยมีม่านที่ใช้เป็นฉากกั้นระหว่างเตียงหรือเบาะนวด
- พื้นที่สูบสมุนไพร พบว่ามีเพียงสถานบริการเดียวเท่านั้นที่ให้บริการสูบสมุนไพร คือสถานบริการ 4 แบ่งกันด้วยผนังทึบชัดเจนเพื่อความเป็นส่วนตัว
- พื้นที่นวดฝ่าเท้า ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง แต่มีบ้างสถานบริการแบ่งกันด้วยเครื่องเรือนขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่นวดโรม่า พบว่ามีเพียง 2 สถานบริการที่จะแบ่งพื้นที่บริการออกเป็นพื้นที่สำหรับนวดโรม่าเท่านั้น และมีการแบ่งกันด้วยผนังทึบให้เป็นห้องอย่างชัดเจน มีประตูเข้าออก
- พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า จะมีเพียงสถานบริการ 2 เท่านั้น ที่แยกห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ออกจากการใช้ร่วมกับห้องน้ำ และมีการแบ่งกันด้วยผนังทึบเพื่อความความเป็นส่วนตัว ส่วนสถานบริการอื่นๆ จะใช้ร่วมกับห้องน้ำ หรือพื้นที่จัดเป็นห้องๆ

4.2.3 การวิเคราะห์พื้นที่ทับซ้อน

พื้นที่ทับซ้อน พื้นที่ที่มีรูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ร่วมกันอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่บางพื้นที่ที่มีการแบ่งแยกออกจากการในการให้บริการ ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

- พื้นที่นวดแผนไทย
พื้นที่ทับซ้อนจากการสังเกตจะพบเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่นวดแผนไทย กับพื้นที่นวดฝ่าเท้า ที่มีรูปแบบการทำกิจกรรมที่ส่งผลให้เกิดการใช้พื้นที่ส่วนรวมร่วมกันเป็นบางสถานบริการ แต่บางพื้นที่สถานบริการมีการแบ่งแยกอย่างเห็นได้ชัดเจน
- ห้องน้ำ และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า
โดยส่วนใหญ่แล้วจากการสำรวจจะใช้ห้องน้ำเป็นทั้งพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าเกือบทั้งหมด

4.3 การวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งาน

ในการวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานนั้น การสัมภาษณ์ผู้ให้บริการถึงรูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ในแต่ละพื้นที่ โดยลักษณะกิจกรรมสามารถแยกออกตามการให้บริการได้ดังนี้

- 4.3.1 พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย จะเป็นพื้นที่ที่ให้บริการเป็นส่วนแรกจะสอบถามความต้องการในการรับบริการ
- 4.3.2 พื้นที่นวดฝ่าเท้า โดยส่วนมากแล้วพื้นที่นี้จะอยู่ติดกับพื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่พักคอย ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันมาก
- 4.3.3 พื้นที่นวดแผนไทย ในบางสถานบริการจะใช้พื้นที่ส่วนนี้ให้บริการนวดฝ่าเท้าด้วยเช่นกัน เป็นการใช้พื้นที่ร่วมกัน และอาจใช้พื้นที่นี้รวมไปถึงการนวดโรม่าด้วย
- 4.3.4 พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ แต่จะมีบางสถานบริการเท่านั้น เป็นพื้นที่เก็บพวกเสื้อผ้า หรือสิ่งของของผู้รับบริการ เพราะบางสถานบริการจะให้ผู้รับวางสิ่งของไว้ข้างๆ พื้นที่ตรงที่รับบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 พื้นที่นวดโรม่า พื้นที่ในส่วนนี้จะมีการแบ่งกันพื้นที่อย่างเป็นสัดส่วนมีผนักทับ มีทางเข้าออก เพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ

4.3.6 พื้นที่ตู้อบสมุนไพร พื้นที่ในส่วนนี้จะมีการแบ่งกันพื้นที่อย่างเป็นสัดส่วนมีผนักทับ เพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ

4.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้สอยพื้นที่ภายใน

จากการลงสำรวจพื้นที่ วิเคราะห์ตามลักษณะการใช้งานของแต่ละพื้นที่รวมถึงการวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการใช้งาน และจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการใช้พื้นที่ของผู้ให้บริการถึงสาเหตุต่างๆ ทำให้สามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละพื้นที่ได้ดังนี้

4.4.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจต้องการขนาดพื้นที่ในแต่ละส่วน โดยจะแบ่งพื้นที่ใช้งานตามประเภทต่างได้ 6 ประเภท 1.พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย 2.พื้นที่นวดแผนไทย 3.พื้นที่ตู้อบสมุนไพร 4.พื้นที่นวดฝ่าเท้า 5.พื้นที่นวดโรม่า 6.พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ในแต่ละส่วนของพื้นที่ทั้ง 6 ประเภท สามารถแสดงรายละเอียดความพึงพอใจได้ดังนี้

1.พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย

ในส่วนพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย ส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ร่วมกัน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการที่ลูกค้ามีความพึงพอใจของพื้นที่พักคอยต่อขนาดพื้นที่สูงสุดได้แก่ สถานบริการ 1 – 3 โดยมีขนาดพื้นที่พักคอยอยู่ที่ 2.5 ตร.ม. เหตุผลเพราะมีขนาดพื้นที่ที่กว้าง และเพียงพอต่อการใช้งาน อีกทั้งยังมีช่องว่างเว้นระยะทางเดินไปยังพื้นที่อื่นๆ ได้สะดวก

2.พื้นที่นวด

จากการสำรวจพบว่าผู้ให้มีความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่ เหตุผลเพราะพื้นที่นวดมีขนาดที่เพียงพอต่อการใช้งาน

3.พื้นที่ตู้อบสมุนไพร

จากการสำรวจมีเพียงสถานบริการเดียวเท่านั้นที่ให้บริการตู้อบสมุนไพร คือสถานบริการ 4 และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการต่อพื้นที่ พบว่ามีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมและพึงพอใจ ทั้งทางเดินและพื้นที่นั่งพักด้านนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พื้นที่นวดฝ่าเท้า

พบว่าเกือบทุกสถานบริการจะมีพื้นที่นวดฝ่าเท้าแยกออกเป็นสัดส่วน ยกเว้นสถานบริการ 2 ที่จะให้พื้นที่รวมกับพื้นที่นวด จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในขนาดพื้นที่

5. พื้นที่นวดอโรม่า

จากการสำรวจ และสัมภาษณ์ผู้ให้บริการ พบว่ามีความพึงพอใจต่อขนาดพื้นที่มาก เนื่องจากมีห้องเป็นส่วนตัวสำหรับพื้นที่นวดอโรม่า

6. พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า

โดยส่วนมากแล้วถ้าขนาดแผนไทย จะต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าร่วมกับพื้นที่ห้องน้ำ หรือไม่ จะเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เบาะนวดแผนไทยโดยใช้ม่านกัน จากการสัมภาษณ์พบว่าไม่ค่อยพึงพอใจที่ไม่มีพื้นที่สำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่ผู้ให้บริการให้เหตุผลว่า ด้วยพื้นที่ที่จำกัดเลยจำเป็นต้องให้ผู้รับบริการเปลี่ยนเสื้อผ้าตามที่กล่าวไว้เบื้องต้น

4.4.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อขนาดทางสัญจร

จากการศึกษาขนาดทางสัญจรจะสามารถแยกลักษณะของทางเดินสัญจรออกได้เป็น 2 ประเภท 1.ทางสัญจรทั่วไป 2.ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน เพื่อหาขนาดของทางสัญจรที่ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจ จึงได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ใช้งานสามารถนำผลที่ได้มาอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. ทางสัญจรทั่วไป แยกออกเป็นทางสัญจรหลัก และทางสัญจรรอง

- ทางสัญจรหลัก คือ ทางเดินจากพื้นที่หนึ่งไปสู่พื้นที่หนึ่งที่มีการใช้งานซ้ำๆ ซึ่งขนาดทางสัญจรหลักที่เหมาะสม คือ 1.30 – 1.50 ม.

- ทางสัญจรรอง คือ ทางสัญจรที่ใช้งานบางครั้งเมื่อมีการเดินกิจกรรมกับการใช้พื้นที่นั้นๆ เนื่องจากทางสัญจรรองจะเป็นทางเดินไปสู่พื้นที่นวด โดยจะมีขนาดที่เหมาะสมต่อความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่ คือ 0.60 – 1.20 ม.

2. ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน

เป็นทางสัญจรที่เข้าออกระหว่างพื้นที่นวด หรือพื้นที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งขนาดทางสัญจรที่เหมาะสม คือ 0.40 – 0.80 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผู้ใช้งานให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ขนาดทางเดินมีเหมาะสมต่อการใช้งานในพื้นที่ต่าง ๆ นั้น แต่จะต้องเดินเข้าออกได้สะดวกไม่ต้องบิดตัว หรือเอี้ยวตัวหลบ

4.4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของพื้นที่ทับซ้อน

จากการสำรวจพื้นที่ทับซ้อนของภายในสถานบริการทั้ง 6 แห่ง จะพบการใช้พื้นที่ทับซ้อนกันได้แก่ พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าร่วมกับห้องน้ำ พื้นที่นวดฝ่าเท้าร่วมกับพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่นวดอโรม่าร่วมกับพื้นที่นวดแผนไทย โดยจากการสัมภาษณ์ถึงความพึงพอใจสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าร่วมกับห้องน้ำ พบว่าผู้ให้บริการค่อนข้างไม่พึงพอใจ เพราะไม่เป็นสัดส่วนบางที่พื้นห้องน้ำเปียกอาจทำให้เสื้อผ้าเปียกได้
2. พื้นที่นวดฝ่าเท้าร่วมกับพื้นที่นวดแผนไทย พบว่าผู้ให้บริการค่อนข้างไม่พึงพอใจ เพราะไม่เป็นสัดส่วนทำให้ผู้รับบริการบางครั้งเดียวลุกเดียวต้องนั่งปลายเตียงบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่ ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ 2. เพื่อศึกษาการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ และความพึงพอใจต่อพื้นที่ของผู้ใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดในอาคารพาณิชย์ 3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปพื้นที่ภายในสถานบริการ

5.1.1 ขนาดพื้นที่

5.1.2 ขนาดทางสัญจร

5.2 สรุปการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายใน

5.2.1 ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่

5.2.2 การแบ่งกันพื้นที่

5.2.3 พื้นที่ทับซ้อน

5.3 สรุปรูปแบบกิจกรรมของผู้ให้บริการที่เกิดจากการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการ

5.4 สรุปการแบ่งประเภทลักษณะอาคารพาณิชย์ตามขนาดการใช้พื้นที่ภายใน

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปพื้นที่ภายในสถานบริการ

การสรุปผลจากการวิเคราะห์ของผู้ใช้งานในเรื่องของขนาดพื้นที่ และขนาดทางสัญจรภายในสถานบริการ สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

5.1.1 ขนาดพื้นที่

จากการลงพื้นที่สำรวจ วิเคราะห์ขนาดพื้นที่ในแต่ละส่วนถึงความเหมาะสมกับพื้นที่ที่สามารถสรุปขนาดของพื้นที่ที่ใช้งานต่างๆ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงขนาดพื้นที่ภายในแต่ละส่วน

พื้นที่ต่างๆ	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.)
พื้นที่ต้อนรับ/พักคอย	7.5 – 24 ตร.ม.
พื้นที่นวดแผนไทย	8.8 – 12.8 ตร.ม.
พื้นที่ตู้อบสมุนไพร	1.98 ตร.ม.
พื้นที่นวดฝ่าเท้า	2.25 – 8 ตร.ม.
พื้นที่นวดอโรมา	11 – 17.42 ตร.ม.
พื้นที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	1.44 ตร.ม.

จากตารางสรุปได้ขนาดของพื้นที่ที่จะเห็นได้ว่าพื้นที่นวดแผนไทยทั้ง 6 แห่ง มีขนาดพื้นที่อยู่ที่ (8.8 -12.8 ตร.ม.) ต่อพื้นที่นวด 1 ชั้น ซึ่งจะมีความใกล้เคียงกันและเป็นมาตรฐานระยะการนอนและระยะช่องว่าง ในส่วนพื้นที่นวดฝ่าเท้าจะอยู่ที่ (2.25 - 8 ตร.ม.) และพื้นที่ต้อนรับ ถ้าแยกเป็นชั้นที่ 1 ที่มีพื้นที่นวดแผนไทยอยู่ในชั้นเดียวกันจะมีขนาดพื้นที่อยู่ที่ (7.5 - 10 ตร.ม.) และถ้าไม่มีพื้นที่นวดแผนไทยจะอยู่ที่ (12 - 24 ตร.ม.) สาเหตุที่อาคารพาณิชย์ ที่เป็นกรณีศึกษามีการจัดพื้นที่ที่แตกต่างกัน บางสถานบริการใช้แค่ชั้นเดียว บางสถานบริการใช้ทั้ง 3 ชั้น เนื่องจากบางสถานบริการผู้ประกอบการเป็นเจ้าของอาคาร และบางสถานบริการผู้ประกอบการต้องเช่าจากเจ้าของอาคาร

5.1.2 ขนาดทางสัญจร

จากการลงพื้นที่สำรวจ วิเคราะห์ขนาดสัญจรของพื้นที่ภายในแต่ละส่วนถึงความเหมาะสม สามารถสรุปขนาดของพื้นที่ที่ใช้งานต่างๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงขนาดทางสัญจรของพื้นที่ภายใน

ประเภททางสัญจร		ขนาดทางสัญจร
ทางสัญจรทั่วไป	ทางสัญจรหลัก	1.20 – 1.50 ม.
	ทางสัญจรรอง	0.60 – 1.20 ม.
ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน		0.20 – 0.80 ม.

จากตารางทางสัญจรทั่วไปสรุปได้ว่า ที่เป็นทางสัญจรหลักที่เกิดการใช้พื้นที่อยู่เป็นประจำ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ที่ 1.20 – 1.50 เมตร และจะต้องอยู่ในมาตรฐานช่องว่างทางเดินในอาคาร ที่ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ คือ 1.00 – 1.50 เมตร (กฎกระทรวงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543) ผลปรากฏว่าช่องว่างทางสัญจรอยู่ในระยะตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ทางสัญจรบริเวณข้างเตียง หรือระหว่างเครื่องเรือน โดยระยะที่แคบที่สุดจะเป็นบริเวณพื้นที่นวดที่เป็นเบาะนวดหรือเตียงนวดติดกัน มีผลทำให้ผู้ให้บริการรู้สึกไม่พึงพอใจในส่วนนี้ เพราะรู้สึกให้บริการลำบาก ซึ่งขนาดพื้นที่ระหว่างเบาะนวดหรือเตียงนวดนั้นที่ผู้ให้บริการพึงพอใจที่ขนาด 0.40 – 0.60 เมตร

5.2 สรุปการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่

ผลสรุปจากการวิเคราะห์กิจกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ร่วมความสัมพันธ์ และความพึงพอใจต่อพื้นที่ พบว่าสถานบริการทั้ง 6 แห่ง มีการจัดองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยที่ใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างกันของขนาดพื้นที่ให้บริการ ซึ่งมีลักษณะการจัดองค์ประกอบพื้นที่ดังนี้

5.2.1 ความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่

จากรูปแบบกิจกรรมการใช้งานพื้นที่ มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการใช้งานพื้นที่ภายใน ซึ่งจะประกอบไปด้วย พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย พื้นที่นวดแผนไทย พื้นที่นวดฝ่าเท้า พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ พื้นที่ตู้อบสมุนไพร พื้นที่นวดอโรมา โดยความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่นั้นสามารถอธิบายได้ดังนี้

5.2.1.1 พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย ควรมีความสัมพันธ์กับพื้นที่นวดฝ่าเท้า และพื้นที่นวดแผนไทย เนื่องการวิเคราะห์ในบทที่ 4 นั้นเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน ในส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกันกับการจัดวางพื้นที่

5.2.1.2 พื้นที่นวดแผนไทย ควรมีความสัมพันธ์กับพื้นที่นวดฝ่าเท้า และพื้นที่ต้อนรับ เนื่องจากเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกันแล้วยังเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมบ่อย

5.2.1.3 พื้นที่นวดฝ่าเท้า โดยส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ใกล้พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่นวดแผนไทย จึงมีความสัมพันธ์กันมาก ซึ่งส่วนมากแล้วจะเป็นกิจกรรมนวดฝ่าเท้า จะคู่กับนวดแผนไทยอยู่บ่อยครั้ง

5.2.1.4 พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ควรมีความสัมพันธ์กับทุกพื้นที่ เป็นพื้นที่ที่สำคัญมาก เพื่อใช้เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนเริ่มทำกิจกรรมนวดต่างๆ

5.2.1.5 พื้นที่ตู้อบสมุนไพร ควรมีความสัมพันธ์กับพื้นที่นวดอโรมา เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วจะกิจกรรมต่อเนื่องกันกับผู้ที่มาใช้บริการ แต่อย่างไรก็ตามพื้นที่ตู้อบสมุนไพรจะมีความสัมพันธ์น้อยกว่าพื้นที่นวดแผนไทย และพื้นที่นวดฝ่าเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.1.6 พื้นที่นวดโรมา ควรมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ตู้อบสมุนไพร ตามข้อความข้างต้นที่กล่าว เนื่องจากพฤติกรรมการใช้บริการมักต่อเนื่องกับพื้นที่ตู้อบสมุนไพร

5.2.2 การแบ่งกันพื้นที่

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 การแบ่งกันพื้นที่ในแต่ละส่วนสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ แบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน แบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือน หรือฉากกั้น และแบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือนขนาดเล็ก หรือเปิดโล่ง เนื่องจากการใช้งานแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันทำให้สามารถอธิบายรายละเอียดการแบ่งกันพื้นที่ของแต่ละพื้นที่ได้ดังนี้

5.2.2.1 พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักคอย จากการวิเคราะห์ข้อมูล และจากการสำรวจ สัมภาษณ์แล้ว ควรมีการแบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือนขนาดเล็ก หรือเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อให้ผู้ที่นั่งรอยังสามารถมองเห็นหรือคุยกับผู้ให้บริการได้

5.2.2.2 พื้นที่นวดฝ่าเท้า ทุกสถานบริการพื้นที่นวดฝ่าเท้าจะให้บริการอยู่ชั้นที่ 1 ควรมีการแบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือนขนาดเล็ก หรือเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เนื่องจากการนวดเฉพาะจุด หรือบางส่วนของร่างกาย

5.2.2.3 พื้นที่นวดแผนไทย ควรมีการกั้นแบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน หรือแบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือน หรือฉากกั้น แต่การแบ่งกันพื้นที่ขึ้นอยู่กับความต้องการของทางสถานบริการ แต่โดยส่วนใหญ่จากการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 จะเป็นสัดส่วน แบ่งกันพื้นที่ด้วยเครื่องเรือน หรือฉากกั้น

5.2.2.4 พื้นที่นวดโรมา เป็นพื้นที่ที่ผู้รับบริการต้องสวมเสื้อผ้าบาง หรือน้อยชิ้น จึงควรมีกั้นแบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน เพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ

5.2.2.5 พื้นที่ตู้อบสมุนไพร เป็นพื้นที่ที่ผู้รับบริการต้องสวมเสื้อผ้าบาง หรือน้อยชิ้น จึงควรมีกั้นแบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน เนื่องจากการอบสมุนไพร ต้องมีการออกมานั่งพักเป็นช่วงๆ ในการรับบริการ

5.2.2.6 พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ควรมีกั้นแบ่งกันพื้นที่ด้วยผนังเป็นสัดส่วน เพื่อเปลี่ยนชุดก่อนรับบริการ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้รับบริการต้องการความเป็นส่วนตัวสูงในการเปลี่ยนเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 พื้นที่ทับซ้อน

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 นั้น จะมีพื้นที่ขนาดแผนไทยในบางสถานบริการที่ใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่นวดฝ่าเท้า และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าใช้ร่วมกับพื้นที่ห้องน้ำ ในส่วนพื้นที่นวดฝ่าเท้าที่ใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่นวดนั้น เนื่องจากมีพื้นที่ที่จำกัดในการจัดพื้นที่ จึงต้องใช้ร่วมกัน

5.3 สรุปรูปแบบกิจกรรมของผู้ให้บริการที่เกิดจากการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการ

จากการลงพื้นที่สำรวจ สังเกต และสัมภาษณ์กิจกรรมของผู้ใช้งาน ตามลักษณะพื้นที่ โดยแต่ละกิจกรรมของแต่ละสถานบริการจะมีรูปแบบในการใช้พื้นที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน จะสรุปได้ดังนี้ คือ

5.3.1 พื้นที่ขนาดแผนไทยก่อนรับบริการ จะมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับการนวด โดยบางสถานบริการให้ผู้รับบริการเปลี่ยนเสื้อผ้าตรงพื้นที่นวดโดยใช้ม่านกัน หรือใช้พื้นที่ร่วมกับห้องน้ำในการเปลี่ยนเสื้อผ้า

5.3.2 พื้นที่นวดฝ่าเท้า โดยรูปแบบกิจกรรมการใช้พื้นที่จะมีความสัมพันธ์กันกับพื้นที่ขนาดแผนไทย และพื้นที่ต้อนรับ

5.3.3 พื้นที่นวดอโรม่า ซึ่งรูปแบบกิจกรรมจะคล้ายคลึงกับการใช้พื้นที่ขนาดแผนไทย แต่ต่างกันที่พื้นที่การแบ่งกันจะแบ่งกันเป็นผนังทึบ มีทางเข้าออก

5.3.4 พื้นที่ตู้อบสมุนไพร การใช้พื้นที่ส่วนใหญ่แล้วจะมีอยู่ 2 ส่วนคือ ที่นั่งพักระหว่างอบสมุนไพร และห้องน้ำ

5.4 สรุปการแบ่งประเภทลักษณะอาคารพาณิชย์ตามขนาดการใช้พื้นที่ภายใน

การสรุปผลจากการวิเคราะห์ของผู้ใช้งานในเรื่องของขนาดพื้นที่ และขนาดทางสัญจรภายในสถานบริการ จากสรุปการแบ่งประเภทลักษณะอาคารพาณิชย์ตามขนาดการใช้พื้นที่ภายใน คือ 1. อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการขนาดเล็กจำนวน 1 ชั้น 2.อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการขนาดกลางจำนวน 2 ชั้น 3.อาคารพาณิชย์ที่ใช้พื้นที่ให้บริการขนาดใหญ่จำนวน 3 ชั้น อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ดังนั้นถ้าผู้ประกอบการต้องการเปิดธุรกิจนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์ในขนาดพื้นที่เล็กที่สุดที่ทำได้คือ 1 ชั้นของตัวอาคาร ควรจะมีพื้นที่ให้บริการดังนี้

1.พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่พักผ่อน ควรมีขนาดพื้นที่อยู่ประมาณ 7.5–10 ตารางเมตร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พื้นที่นวดแผนไทย ขนาดของพื้นที่จะขึ้นอยู่กับการจัดวางเตียง หรือเบาะนวด จาก การลงพื้นที่กรณีศึกษาเตียง หรือเบาะนวดจะอยู่ที่ 3-4 เตียง แต่ทั้งนี้ถ้ามีจำนวน เตียงที่เยอะเกินไป ไม่สัมพันธ์กับจำนวนหมอนวดอาจทำให้เสียพื้นที่ในการให้บริการ ในส่วนอื่นได้
3. พื้นที่นวดเท้า ควรมีขนาดพื้นที่อยู่ที่ประมาณ 2.5-8 ตารางเมตร โดยจำนวนเก้าอี้ นวดจะอยู่ที่ 2 ตัวเป็นส่วนใหญ่มากจากลงพื้นที่สำรวจ
4. พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า ควรมีพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า 1 ห้อง

จากคำอธิบายข้างต้นแล้วสิ่งที่พื้นที่ขนาดพื้นที่ที่เล็กที่สุดควรมี และจำนวนเครื่องเรือนที่ ควรมีนั่นขึ้นอยู่กับบริบทตำแหน่งสถานที่ตั้ง กลุ่มลูกค้า และที่สำคัญ คือ จำนวนหมอนวด หรือผู้ ให้บริการ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันกับจำนวนเตียงนวดเวลาให้บริการ

5.5 ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาการจ้ดองค์ประกอบเชิงพื้นที่อย่างเดียวนั้น ไม่สามารถตอบสนองความรู้สึกของ ผู้ใช้บริการในพื้นที่ได้ ควรมีการศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน ด้านสี และแสงสว่าง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อ ความรู้สึกของผู้ใช้บริการได้
2. ควรมีการนำข้อมูลวิจัยในส่วนนี้ไปต่อยอดเป็นแนวทางในการปรับปรุงสถานบริการนวด แผนไทยในอาคารพาณิชย์ เนื่องจากแต่ละสถานบริการยังมีพื้นที่ไม่ครบครัน การใช้พื้นที่ทับซ้อน และ จัดสรรพื้นที่ยังไม่เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่
3. การศึกษาความแตกต่างของอาคารพาณิชย์ที่มีผลต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ ที่ส่งผล ต่อรูปแบบกิจกรรม เนื่องด้วยอาคารพาณิชย์บางพื้นที่ชั้นที่ 2 เป็นพื้นที่ครึ่งหนึ่ง จะส่งผลต่อการจัด องค์ประกอบ
4. การศึกษาสไตล์การตกแต่งภายในสถานบริการแต่ละแห่ง ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกของ ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. (2551). กำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่การบริการ ผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเสริมสวยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509.
- พุทธิพันธ์ พินศิริกุล. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้บริการทางการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.
- กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. (2558) คู่มือมาตรฐานการนวดไทยในสถานพยาบาลภาครัฐ/เอกชน และสถานบริการ/สถานประกอบการ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท รับผิดชอบ จำกัด
- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กระทรวงสาธารณสุข. (2559). คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสถานประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากล.
- ภักดี กลั่นภักดี. (2559). ปัจจัยด้านมาตรฐานของสถานประกอบกิจการเพื่อสุขภาพระดับสากลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.
- สุนทรตรา จันทบุรี. (2559). โอกาสและความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสปาและนวดแผนไทย. วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 17 ฉบับที่ 2
- เหมือนฝัน สุขมนต์. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ส่วนให้บริการการแพทย์แผนไทยสำหรับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา : เขตพื้นที่ จ.สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กระทรวงสาธารณสุข. (2560). มาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพในต่างประเทศ.
- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กระทรวงสาธารณสุข. (2560). แนวทางการดำเนินงานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ.
- พวงเพชร เขียววัฒนกุล. (2561). แนวทางการเพิ่มมูลค่าतिकแถวเก่าเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงราย. (2561). มาตรฐานสปาของอาเซียน. สืบค้น มีนาคม 2563.
- วารินทร์ ระวีโชติพัฒน์. (2562). แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการนวดแผนไทยและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในสถานการแพทย์แผนไทยในโรงพยาบาลห้วยพลู จังหวัดนครปฐม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

Building control law กฎหมายระยระร่นและที่ว่างอาคาร ที่เจ้าของโครงการต้องรู้. (2564). สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2565. จาก
อาคารแต่ละประเภทเรียกว่าอะไร. (2564). สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2565. จาก
<https://www.wazzadu.com/article/58>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ชุดที่

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และพนักงานวัดแผนไทย

เรื่อง แนวทางการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในของสถานบริการวัดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นายณัฐภัทร พุ่มศิริ

วันที่สัมภาษณ์.....
เวลาเริ่มสัมภาษณ์.....เวลาจบการสัมภาษณ์.....รวมระยะเวลา.....

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

- 1. ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....เพศ.....อายุ.....
- 2. ตำแหน่ง.....
- 3. ระยะเวลาประสบการณ์ในการทำงาน.....
- 4. สถานที่ตั้ง.....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานบริการวัดแผนไทยในอาคารพาณิชย์

- 4. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมภายในสถานบริการในปัจจุบันตอบสนองความต้องการในการใช้งานหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
- 5. ปัญหาที่พบเจอจากการใช้งานพื้นที่ภายในสถานบริการ
.....
.....
- 6. ท่านคิดว่าพื้นที่ส่วนใดภายในสถานบริการที่อยากให้ปรับปรุง ได้แก่อะไรบ้าง
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านขนาดพื้นที่

8. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดพื้นที่ภายในเหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

9. ท่านคิดว่าขนาดพื้นที่บริเวณพักผ่อนเพียงพอหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

10. ท่านคิดว่าขนาดพื้นที่บริเวณนวดแผนไทยเพียงพอหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

11. ท่านคิดว่าขนาดพื้นที่บริเวณนวดโรม่าเพียงพอหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

12. ท่านคิดว่าขนาดพื้นที่บริเวณนวดเท้าเพียงพอหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

13. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ณัฐภัทร พุ่มศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	14 ตุลาคม 2539
ที่อยู่	139/2 ม.3 ต.มวกเหล็ก อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี 18180 โทร. 097-227-7776
ประวัติการศึกษา	2561 ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยออกแบบและบริหารงานก่อสร้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประสบการณ์การทำงาน	2561-2566 นักออกแบบอิสระ (Freelance Designer) 2566-2567 บริษัท เอพีเอ็น มหานคร จำกัด (ผู้ควบคุมโครงการ)
ผลงานการวิจัย	2567 ณัฐภัทร พุ่มศิริ และญาณินทร์ รักรวงศ์วาน. 2565 “การศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ภายในสถานบริการนวดแผนไทยในอาคารพาณิชย์” วารสารวิชาการในโครงการจัดประชุมวิชาการประจำปี 2565 (13th Built Environment Research Associates Conference: BERAC2022) ครั้งที่ 13 และเอกสารรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (Proceedings). https://www.berac.tds.tu.ac.th/proceedings (Online). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้